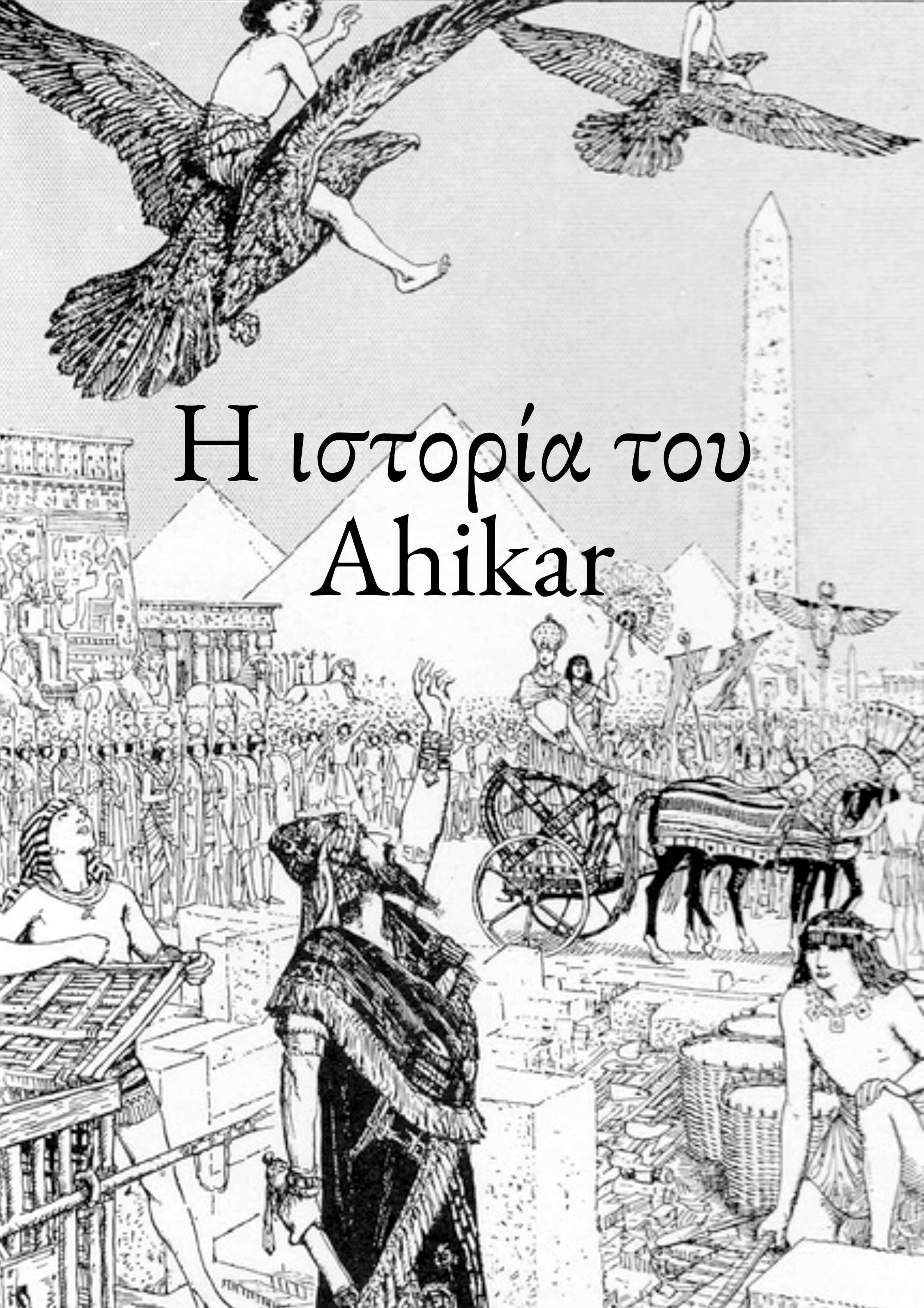

Η ιστορία του Ahikar

Εισαγωγή

Έχουμε στο The Story of Ahikar μια από τις αρχαιότερες πηγές ανθρώπινης σκέψης και σοφίας. Η επιρροή του μπορεί να εντοπιστεί μέσα από τους θρύλους πολλών ανθρώπων, συμπεριλαμβανομένου του Κορανίου και της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης.

Ένα μωσαϊκό που βρέθηκε στο Treves της Γερμανίας, απεικονίζει ανάμεσα στους σοφούς του κόσμου τον χαρακτήρα του Ahikar. Εδώ είναι η πολύχρωμη ιστορία του.

Η ημερομηνία αυτής της ιστορίας αποτέλεσε αντικείμενο ζωηρής συζήτησης. Οι μελετητές τελικά το κατέθεσαν για τον Πρώτο Αιώνα, όταν αποδείχθηκαν κατά λάθος από την αρχική ιστορία που εμφανίστηκε σε έναν αραμαϊκό πάπυρο του 500 π.Χ., ανάμεσα στα ερείπια του Elephantine.

Η ιστορία είναι προφανώς μυθοπλασία και όχι ιστορία. Μάλιστα ο αναγνώστης μπορεί να κάνει τη γνωριμία του στις συμπληρωματικές σελίδες του The Arabian Nights. Είναι γραμμένο υπέροχα και η αφήγηση που είναι γεμάτη δράση, ίντριγκα και στενή απόδραση κρατά την προσοχή μέχρι το τελευταίο. Η ελευθερία της φαντασίας είναι το πολυτιμότερο αγαθό του συγγραφέα.

Η γραφή χωρίζεται σε τέσσερις φάσεις: (1) Η αφήγηση. (2) Η διδασκαλία (μια αξιοσημείωτη σειρά Παροιμιών). (3) Το ταξίδι στην Αίγυπτο. (4) Οι Παρομοιώσεις ή Παραβολές (με τις οποίες ο Αχικάρ ολοκληρώνει την εκπαίδευση του πλανημένου ανιψιού του).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Αχικάρ, Μέγας Βεζίρης της Ασσυρίας, έχει 60 συζύγους αλλά είναι μοιραίος να μην έχει γιο. Γι' αυτό υιοθετεί τον ανιψιό του. Τον στριμώχνει γεμάτο σοφία και γνώση περισσότερο από ψωμί και νερό.
1 Η ιστορία του Haiqâr του Σοφού, Βεζίρη του Σενναχερίμ του Βασιλιά, και του Nadan, γιου της αδελφής του Haiqâr του Σοφού.
2 Υπήρχε ένας Βεζίρης στις ημέρες του βασιλιά Σενναχερίμ, γιου του Σαρχαντούμ, βασιλιά της Ασσυρίας και της Νινευή, ένας σοφός που λεγόταν Χαϊκάρ, και ήταν Βεζίρης του βασιλιά Σενναχερίμ.
3 Είχε μια ωραία, περιουσία και πολλά αγαθά, και ήταν επιδέξιος, σοφός, φιλόσοφος, στη γνώση, στη γνώμη και στην κυβέρνηση, και είχε παντρευτεί εξήντα γυναίκες και είχε χτίσει ένα κάστρο για καθεμία από αυτές.
4 Αλλά με όλα αυτά δεν είχε παιδί από κανέναν. από αυτές τις γυναίκες, που μπορεί να είναι η κληρονόμος του.
5 Και λυπήθηκε πολύ γι' αυτό, και μια μέρα συγκέντρωσε τους αστρολόγους και τους λόγιους και τους μάγους και τους εξήγησε την κατάστασή του και το θέμα της στείρας του.
6 Και εκείνοι του είπαν: Πήγαινε, κάνε θυσία στους θεούς και παρακάλεσέ τους, μήπως σου προσφέρουν ένα αγόρι.
7 Και έκανε ό,τι του είπαν και πρόσφερε θυσίες στα είδωλα, και τους παρακαλούσε και τους παρακαλούσε με παράκληση και ικεσία.
8 Και δεν του απάντησαν ούτε μια λέξη. Και έφυγε λυπημένος και απογοητευμένος, φεύγοντας με πόνο στην καρδιά του.
9 Και γύρισε, και παρακάλεσε τον Ύψιστο Θεό, και πίστεψε, παρακαλώντας Τον με φλόγα στην καρδιά του, λέγοντας: «Ω, Ύψιστος Θεέ, δημιουργός των ουρανών και της γης, δημιουργός όλων των κτισμένων πραγμάτων!
10 Σε ικετεύω να μου δώσεις ένα αγόρι, για να παρηγορηθώ από αυτόν, ώστε να είναι παρών στην υγειά μου, να μου κλείσει τα μάτια και να με θάψει».
11 Τότε ήρθε σ' αυτόν μια φωνή που έλεγε: «Επειδή βασίστηκες πρώτα απ' όλα σε γλυπτά και πρόσφερες θυσίες σε αυτές, γι' αυτό θα μείνεις άτεκνος για όλη σου τη ζωή.
12 Αλλά πάρε τον Ναντάν τον γιο της αδερφής σου, και κάνε τον παιδί σου και δίδαξέ του τη μάθησή σου και την καλή σου αναπαραγωγή, και στον θάνατό σου θα σε θάψει».
13 Τότε πήρε τον Nadan τον γιο της αδερφής του, που θήλαζε. Και τον παρέδωσε σε οκτώ βρεγμένες νοσοκόμες για να τον θηλάσουν και να τον μεγαλώσουν.
14 Και τον μεγάλωσαν με καλό φαγητό και απαλή εκπαίδευση και μεταξωτά ρούχα και πορφύρα και βυσσινί. Και καθόταν σε μεταξωτούς καναπέδες.
15 Και όταν ο Ναντάν μεγάλωσε και περπάτησε, πετώντας ψηλά σαν ψηλός κέδρος, του δίδαξε καλούς τρόπους και γραφή και επιστήμη και φιλοσοφία.
16 Και μετά από πολλές μέρες, ο βασιλιάς Σενναχερίμ κοίταξε τον Χαϊκάρ και είδε ότι είχε γεράσει πολύ, και του είπε επίσης.
17 «Ω τιμημένος μου φίλε, ο επιδέξιος, ο έμπιστος, ο σοφός, ο κυβερνήτης, ο γραμματέας μου, ο βεζίρης μου, ο καγκελάριος και διευθυντής μου. Αλήθεια, γέρασες πολύ και βαρέθηκες με τα χρόνια. και η αναχώρησή σου από αυτόν τον κόσμο πρέπει να είναι κοντά.
18 Πες μου ποιος θα έχει θέση στην υπηρεσία μου μετά από σένα». Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου, ας ζήσει το κεφάλι σου για πάντα! Υπάρχει ο Nadan ο γιος της αδερφής μου, τον έχω κάνει παιδί μου.
19 Και τον μεγάλωσα και του δίδαξα τη σοφία και τη γνώση μου».
20 Και ο βασιλιάς του είπε: «Ω Χαϊκάρ! Φέρτε τον μπροστά μου, για να τον δω, κι αν τον βρω κατάλληλο, βάλτε τον στη θέση σας. και θα πας στο δρόμο σου, για να ξεκουραστείς και να ζήσεις το υπόλοιπο της ζωής σου σε γλυκιά ανάπαυση».
21 Τότε ο Haiqâr πήγε και παρουσίασε τον Nadan τον γιο της αδερφής του. Και έκανε φόρο τιμής και του ευχήθηκε δύναμη και τιμή.
22 Και τον κοίταξε και τον θαύμασε και χάρηκε γι' αυτόν και είπε στον Χαϊκάρ: «Αυτός είναι ο γιος σου, ω Χαίκαρ; Προσεύχομαι ο Θεός να τον προστατέψει. Και όπως υπηρέτησες εμένα και τον πατέρα μου τον

Σαρχαντούμ, ας με υπηρετήσει αυτό το αγόρι σου και να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις μου, τις ανάγκες μου και τις δουλειές μου, ώστε να τον τιμήσω και να τον κάνω ισχυρό για χάρη σου».
23 Και ο Χαϊκάρ προσκύνησε τον βασιλιά και του είπε: «Ας ζήσει το κεφάλι σου, κύριέ μου, βασιλιά, για πάντα! Ζητώ από σένα να κάνεις υπομονή με το αγόρι μου τον Ναντάν και να του συγχωρήσεις τα λάθη του, ώστε να σε εξυπηρετήσει όπως του αρμόζει».
24 Τότε ο βασιλιάς του ορκίστηκε ότι θα τον έκανε τον μεγαλύτερο από τους αγαπημένους του και τον πιο ισχυρό από τους φίλους του, και ότι θα έπρεπε να είναι μαζί του με κάθε τιμή και σεβασμό. Και του φίλησε τα χέρια και τον αποχαιρέτησε.
25 Και πήρε τον Ναντάν. ο γιος της αδερφής του μαζί του και τον κάθισε σε ένα σαλόνι και άρχισε να τον διδάσκει νύχτα και μέρα ώσπου τον στρίμωξε με σοφία και γνώση περισσότερο παρά με ψωμί και νερό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ένα «Αλμανάκ του φτωχού Ρίτσαρντ» των αρχαίων χρόνων. Αθάνατες επιταγές ανθρώπινης συμπεριφοράς σχετικά με τα χρήματα, τις γυναίκες, το ντύσιμο, τις επιχειρήσεις, τους φίλους. Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες παροιμίες βρίσκονται στους στίχους 12, 17, 23, 37, 45, 47. Συγκρίνετε τον στίχο 63 με μερικούς από τον κυνισμό του σήμερα.
1 Έτσι τον δίδαξε, λέγοντας: «Ω γιε μου! ακούστε την ομιλία μου και ακολουθήστε τη συμβουλή μου και θυμηθείτε τι λέω.
2 Ω γιε μου! αν ακούσεις έναν λόγο, άφησέ τον να πεθάνει στην καρδιά σου και μην τον αποκαλύψεις σε άλλον, μήπως γίνει ζωντανό κάρβουνο και κάψει τη γλώσσα σου και προκαλέσει πόνο στο σώμα σου, και κερδίσεις όνειδος και ντροπιαστείς ενώπιον του Θεού και άνθρωπος.
3 Ω γιε μου! Εάν έχετε ακούσει μια αναφορά, μην τη διαδώσετε. και αν είδες κάτι, μην το πεις.
4 Ω γιε μου! κάνε την ευγλωττία σου εύκολη στον ακροατή και μη βιάζεσαι να απαντήσεις.
5 Ω γιε μου! όταν ακούσεις κάτι, μην το κρύβεις.
6 Ω γιε μου! Μην λύσετε έναν σφραγισμένο κόμπο, ούτε να τον λύσετε και μην σφραγίσετε έναν χαλαρωμένο κόμπο.
7 Ω γιε μου! Μην επιθυμείτε την εξωτερική ομορφιά, γιατί εξασθενεί και φεύγει, αλλά η τιμητική ανάμνηση διαρκεί για πάντα.
8 Ω γιε μου! ας μη σε παραπλανήσει μια ανόητη γυναίκα με τον λόγο της, μήπως πεθάνεις ο πιο άθλιος από τους θανάτους και σε μπλέξει στο δίχτυ μέχρι να παγιδευτείς.
9 Ω γιε μου! Μην επιθυμείς μια γυναίκα στριμωγμένη με ντύσιμο και με αλοιφές, που να είναι κατάπτυστη και ανόητη στην ψυχή της. Αλίμονο αν της δώσεις οτιδήποτε είναι δικό σου, ή αν της δεσμεύσεις ό,τι έχεις στο χέρι σου και σε παρασύρει στην αμαρτία, και ο Θεός είναι οργισμένος μαζί σου.
10 Ω γιε μου! μη γίνεστε σαν την αμυγδαλιά, γιατί βγάζει φύλλα πριν από όλα τα δέντρα και φαγώσιμο καρπό μετά από όλα, αλλά να είστε σαν τη μουριά, που βγάζει βρώσιμους καρπούς πριν από όλα τα δέντρα και αφήνει μετά από όλα.
11 Ω γιε μου! σκύψτε το κεφάλι σας χαμηλά, και απαλύνετε τη φωνή σας, και να είστε ευγενικοί, και να περπατάτε στο ίσιο μονοπάτι, και να μην είστε ανόητοι. Και μη σηκώνεις τη φωνή σου όταν γελάς γιατί αν χτιζόταν ένα σπίτι με δυνατή φωνή, ο γάιδαρος θα έχτιζε πολλά σπίτια κάθε μέρα. και αν το άροτρο οδηγούνταν από δύναμη, το άροτρο δεν θα έβγαινε ποτέ από τους ώμους των καμήλων.
12 Ω μ γιε! η αφαίρεση πετρών με έναν σοφό είναι καλύτερο από το να πιεις κρασί με έναν λυπημένος.
13 Ω γιε μου! Ρύξε το κρασί σου στους τάφους των δικαίων και μην πίνεις με αδαείς και καταφρονημένους ανθρώπους.
14 Ω γιε μου! προσκολληθείτε στους σοφούς που φοβούνται τον Θεό και γίνετε σαν αυτούς, και μην πλησιάζετε τους αδαείς, για να μη γίνετε σαν αυτόν και μάθετε τους δρόμους του.
15 Ω γιε μου! Όταν έχεις σύντροφο ή φίλο, δοκίμασέ τον και μετά κάνε τον σύντροφο και φίλο. και μην τον επαινείς χωρίς δοκιμασία. και μη χαλάς τον λόγο σου με άνθρωπο που στερείται σοφίας.
16 Ω γιε μου! ενώ ένα παπούτσι μένει στο πόδι σου, περπάτα με αυτό στα αγκάθια, και κάνε δρόμο για τον γιο σου, για το σπιτικό σου και τα παιδιά σου, και κάνε το πλοίο σου τεντωμένο πριν πάει στη θάλασσα και τα κύματα και βυθιστεί και δεν μπορεί. σώθηκε.
17 Ω γιε μου! αν ο πλούσιος φάει ένα φίδι, λένε: «Από τη σοφία του», και αν το φάει ένας φτωχός, ο λαός λέει: «Από την πείνα του».
18 Ω γιε μου! αρκείται στο καθημερινό σου ψωμί και τα αγαθά σου, και δεν επιθυμεί ό,τι είναι άλλου.
19 Ω γιε μου! Μη γίνεσαι πλησίον του ανόητου και μη φας ψωμί μαζί του και μη χαίρεσαι για τις συμφορές των γειτόνων σου. Αν ο εχθρός σου σε αδικήσει, δείξε του καλοσύνη.
20 Ω γιε μου! έναν άνθρωπο που φοβάται τον Θεό, να τον φοβάσαι και να τον τιμάς.
21 Ω γιε μου! ο ανίδεος πέφτει και σκοντάφτει, κι ο φρόνιμος κι αν σκοντάφτει δεν κουνιέται, κι αν πέσει σηκώνεται γρήγορα, κι αν είναι άρρωστος, μπορεί να φροντίσει τη ζωή του. Αλλά όσο για τον αδαή, ανόητο άνθρωπο, για την ασθένειά του δεν υπάρχει φάρμακο.
22 Ω γιε μου! αν σε πλησιάσει κάποιος που είναι κατώτερος από τον εαυτό σου, πήγαινε να τον συναντήσεις και μείνε όρθιος, και αν δεν μπορεί να σε ανταποδώσει, ο Κύριός του θα σε ανταμείψει γι' αυτόν.
23 Ω γιε μου! μη φυλάξεις να χτυπήσεις τον γιο σου, γιατί το ρούχο του γιου σου είναι σαν κοπριά στον κήπο, και σαν να δένεις το στόμιο του πορτοφολιού, και σαν το δέσιμο των θηρίων και σαν το κλείσιμο της πόρτας.
24 Ω γιε μου! απαγόρευσε τον γιο σου από την κακία και δίδαξε του τρόπους προτού επαναστατήσει εναντίον σου και σε περιφρονήσει μεταξύ του λαού και κρεμάσεις το κεφάλι σου στους δρόμους και στις συνελεύσεις και τιμωρηθείς για το κακό των πονηρών πράξεών του.

25 Ω γιε μου! πάρε ένα χοντρό βόδι με την ακροποσθία και έναν γάιδαρο μεγάλο με τις οπλές του, και μην πάρεις ένα βόδι με μεγάλα κέρατα, ούτε να κάνεις φίλους με έναν δύστροπο, ούτε να πάρεις έναν καβγά σκλάβο, ούτε μια κλέφτη υπηρέτρια, για όλα όσα διαπράττεις σε αυτούς θα καταστρέψουν.
26 Ω γιε μου! Ας μη σε βρίζουν οι γονείς σου, και ο Κύριος είναι ευχαριστημένος μαζί τους. γιατί έχει ειπωθεί: «Όποιος περιφρονεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του, ας πεθάνει με θάνατο (εννοώ τον θάνατο της αμαρτίας) και αυτός που τιμά τους γονείς του θα παρατείνει τις ημέρες και τη ζωή του και θα δει όλα τα καλά. "
27 Ω γιε μου! Μην περπατάς στο δρόμο χωρίς όπλα, γιατί δεν ξέρεις πότε μπορεί να σε συναντήσει ο εχθρός, για να είσαι έτοιμος γι' αυτόν.
28 Ω γιε μου! Μην γίνεστε σαν ένα γυμνό, άφυλλο δέντρο που δεν φυτρώνει, αλλά σαν ένα δέντρο καλυμμένο με τα φύλλα και τα κλαδιά του. γιατί ο άντρας που δεν έχει ούτε γυναίκα ούτε παιδιά είναι ντροπιασμένος στον κόσμο και τον μισούν, σαν άφυλλο και άκαρπο δέντρο.
29 Ω γιε μου! να είσαι σαν καρποφόρο δέντρο στην άκρη του δρόμου, του οποίου τον καρπό τρώνε όλοι όσοι περνούν, και τα θηρία της ερήμου αναπαύονται κάτω από τη σκιά του και τρώνε από τα φύλλα του.
30 Ω γιε μου! κάθε πρόβατο που ξεφεύγει από το μονοπάτι του και τους συντρόφους του γίνεται τροφή για τον λύκο.
31 Ω γιε μου! Μη λες, «Ο κύριός μου είναι ανόητος και εγώ είμαι σοφός», και μην αφηγείσαι τον λόγο της άγνοιας και της ανοησίας, για να μην καταφρονηθείς από αυτόν.
32 Ω γιε μου! μην είστε ένας από εκείνους τους υπηρέτες, στους οποίους οι άρχοντες τους λένε: «Φύγε από κοντά μας», αλλά να είσαι ένας από αυτούς στους οποίους λένε: «Πλησιάστε και πλησιάστε κοντά μας».
33 Ω γιε μου! Μη χαϊδεύεις τον δούλο σου παρουσία του συντρόφου του, γιατί δεν ξέρεις ποιο από αυτά θα είναι πιο πολύτιμο για σένα στο τέλος.
34 Ω γιε μου! Μη φοβάσαι τον Κύριό σου που σε δημιούργησε, μήπως και σιωπήσει απέναντί σου.
35 Ω γιε μου! Κάντε τον λόγο σας δίκαιο και γλυκάνετε τη γλώσσα σας. και μην επιτρέψεις στον σύντροφό σου να πατήσει το πόδι σου, για να μην πατήσει άλλη στιγμή το στήθος σου.
36 Ω γιε μου! Αν χτυπήσεις έναν σοφό άνθρωπο με μια λέξη σοφίας, θα κρύβεται στο στήθος του σαν μια λεπτή αίσθηση ντροπής. αλλά αν ρίξεις τον αδαή με ένα ραβδί, ούτε θα καταλάβει ούτε θα ακούσει.
37 Ω γιε μου! αν στείλεις έναν σοφό για τις ανάγκες σου, μην του δώσεις πολλές εντολές, γιατί θα κάνει τις δουλειές σου όπως θέλεις· και αν στείλεις έναν ανόητο, μην τον διατάξεις, αλλά πήγαινε μόνος σου και κάνε τις δουλειές σου, γιατί αν παράγγειλε τον, δεν θα κάνει αυτό που θέλεις. Αν σε στείλουν για δουλειά, σπεύσε να το εκπληρώσεις γρήγορα.
38 Ω γιε μου! μην κάνεις εχθρό ενός ανθρώπου πιο δυνατό από τον εαυτό σου, γιατί θα πάρει τα μέτρα σου και θα εκδικηθεί από σένα.
39 Ω γιε μου! Δοκίμασε τον γιο σου και τον υπηρέτη σου, προτού τους παραδώσεις τα υπάρχοντά σου, μήπως τα καταργήσουν. γιατί αυτός που έχει γεμάτο χέρι λέγεται σοφός, ακόμα κι αν είναι ανόητος και αδαής, και αυτός που έχει άδειο χέρι ονομάζεται φτωχός, αδαής, ακόμα κι αν είναι ο άρχοντας των σοφών.
40 Ω γιε μου! Έχω φάει ένα κολοκυθάκι, και έχω καταπιεί αλόη, και δεν έχω βρει τίποτα πιο πικρό από τη φτώχεια και τη σπανιότητα.
41 Ω γιε μου! Δίδαξε στο γιο σου τη λιτότητα και την πείνα, για να τα πάει καλά στη διαχείριση του σπιτικού του.
42 Ω γιε μου! Μη διδάσκετε στον αδαή τη γλώσσα των σοφών, γιατί θα του είναι βαρύ.
43 Ω γιε μου! Μην δείχνεις την κατάστασή σου στον φίλο σου, για να μη σε περιφρονήσει.
44 Ω γιε μου! η τύφλωση της καρδιάς είναι πιο οδυνηρή από την τύφλωση των ματιών, γιατί η τύφλωση των ματιών μπορεί να καθοδηγείται σιγά σιγά, αλλά η τύφλωση της καρδιάς δεν καθοδηγείται, και αφήνει το ίσιο μονοπάτι και πηγαίνει σε στραβό τρόπος.
45 Ω γιε μου! το παραπάτημα ενός ανθρώπου με το πόδι του είναι καλύτερο από το παραπάτημα ενός ν με τη γλώσσα του.
46 Ω γιε μου! ένας φίλος που είναι κοντά είναι καλύτερος από έναν πιο εξαιρετικό αδελφό που είναι μακριά.
47 Ω γιε μου! η ομορφιά ξεθωριάζει αλλά η μάθηση διαρκεί, και ο κόσμος φθίνει και γίνεται μάταιος, αλλά το καλό όνομα ούτε ματαιόδοξο γίνεται ούτε φθίνει.
48 Ω γιε μου! Ο άνθρωπος που δεν έχει ανάπαυση, ο θάνατός του ήταν καλύτερος από τη ζωή του. Και ο ήχος του κλάματος είναι καλύτερος από τον ήχο του τραγουδιού. γιατί η θλίψη και το κλάμα, αν είναι μέσα τους ο φόβος του Θεού, είναι καλύτερα από τον ήχο του τραγουδιού και της αγαλλίασης.
49 Ω παιδί μου! Ο μηρός ενός βατράχου στο χέρι σου είναι καλύτερος από μια χήνα στο δοχείο του γείτονά σου. Και ένα πρόβατο κοντά σου είναι καλύτερο από ένα βόδι μακριά. Και ένα σπουργίτι στο χέρι σου είναι καλύτερο από χίλια σπουργίτια που πετούν. Και η φτώχεια που συγκεντρώνει είναι καλύτερη από τη διασπορά πολλών προμηθειών. Και μια ζωντανή αλεπού είναι καλύτερη από ένα νεκρό λιοντάρι. Και μια λίβρα μαλλί είναι καλύτερη από μια λίβρα πλούτου, εννοώ από χρυσό και ασήμι. γιατί ο χρυσός και το ασήμι είναι κρυμμένα και καλυμμένα στη γη και δεν φαίνονται. αλλά το μαλλί μένει στις αγορές και φαίνεται, και είναι ομορφιά σε αυτόν που το φοράει.
50 Ω γιε μου! μια μικρή περιουσία είναι καλύτερη από μια διάσπαρτη περιουσία.
51 Ω γιε μου! ένας ζωντανός σκύλος είναι καλύτερος από έναν νεκρό φτωχό.
52 Ω γιε μου! ένας φτωχός που κάνει σωστά είναι καλύτερος από έναν πλούσιο που είναι νεκρός στις αμαρτίες.
53 Ω γιε μου! Κράτα έναν λόγο στην καρδιά σου, και θα σου είναι πολύ, και πρόσεχε μην αποκαλύψεις το μυστικό του φίλου σου.

54 Ω γιε μου! ας μη βγει λέξη από το στόμα σου μέχρι να συμβουλευτείς με την καρδιά σου. Και μην στέκεσαι ανάμεσα σε ανθρώπους που μαλώνουν, γιατί από μια κακή λέξη έρχεται μια φιλονικία, και από μια φιλονικία έρχεται πόλεμος, και από τον πόλεμο έρχεται η μάχη, και θα αναγκαστείς να δώσεις μαρτυρία. αλλά τρέξε από εκεί και ξεκουράσου.
55 Ω γιε μου! Μην αντέχεις σε άνθρωπο πιο δυνατό από τον εαυτό σου, αλλά απόκτησε υπομονετικό πνεύμα, αντοχή και ορθή συμπεριφορά, γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο εξαιρετικό από αυτό.
56 Ω γιε μου! Μην μισείς τον πρώτο σου φίλο, γιατί ο δεύτερος μπορεί να μην έχει διάρκεια.
57 Ω γιε μου! επισκέψου τον φτωχό στην ταλαιπωρία του, και μίλα γι' αυτόν ενώπιον του Σουλτάνου και κάνε την επιμέλειά σου για να τον σώσεις από το στόμα του λιονταριού.
58 Ω γιε μου! Μη χαίρεσαι με το θάνατο του εχθρού σου, γιατί μετά από λίγο θα είσαι ο γείτονάς του, και όποιος σε κοροϊδεύει, σέβεσαι και τιμάς και να είσαι μαζί του προηγουμένως στο χαιρετισμό.
59 Ω γιε μου! Αν το νερό έμενε ακίνητο στον παράδεισο, και ένα μαύρο κοράκι γινόταν άσπρο και το μύρο γινόταν γλυκό σαν μέλι, τότε οι αδαείς και οι ανόητοι θα μπορούσαν να καταλάβουν και να γίνουν σοφοί.
60 Ω γιε μου! Αν θέλεις να είσαι σοφός, φρόντισε τη γλώσσα σου από το ψέμα, και το χέρι σου από την κλοπή και τα μάτια σου από το να βλέπεις το κακό. τότε θα λέγεσαι σοφός.
61 Ω γιε μου! ας σε χτυπήσει ο σοφός με μια ράβδο, αλλά ο ανόητος ας μην σε αλείψει με γλυκό αλάτι. Να είσαι ταπεινός στα νιάτα σου και θα τιμηθείς στα γεράματά σου.
62 Ω γιε μου! Μην αντισταθείτε σε άνθρωπο στις ημέρες της δύναμής του, ούτε σε ποτάμι στις ημέρες της πλημμύρας του.
63 Ω γιε μου! Μη βιάζεσαι στον γάμο μιας συζύγου, γιατί αν πάει καλά, θα πει: «Κύριέ μου, φρόντισε με». και αν αποδειχτεί άρρωστο, θα βαθμολογήσει αυτόν που ήταν η αιτία του.
64 Ω γιε μου! Όποιος είναι κομψός στο ντύσιμό του, το ίδιο είναι και στην ομιλία του. και αυτός που έχει κακή εμφάνιση στο ντύσιμό του, το ίδιο είναι και στον λόγο του.
65 Ω γιε μου! αν έχεις διαπράξει μια κλοπή, κάνε το γνωστό στον Σουλτάνο και δώσε του ένα μερίδιο από αυτό, για να ελευθερωθείς από αυτόν, γιατί αλλιώς θα υπομείνεις την πίκρα.
66 Ω γιε μου! κάνε φίλο με αυτόν που το χέρι του είναι χορτασμένο και χορτασμένο, και μην κάνεις φίλο εκείνον του οποίου το χέρι είναι κλειστό και πεινασμένο.
67 Υπάρχουν τέσσερα πράγματα στα οποία ούτε ο βασιλιάς ούτε ο στρατός του μπορούν να είναι ασφαλείς: η καταπίεση από τον βεζίρη και η κακή κυβέρνηση, και η διαστροφή της θέλησης και η τυραννία πάνω στο θέμα. και τέσσερα πράγματα που δεν μπορούν να κρυφτούν: οι συνετοί και οι ανόητοι και οι πλούσιοι και οι φτωχοί».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ο Ahikar αποσύρεται από την ενεργό συμμετοχή στις κρατικές υποθέσεις. Παραδίδει τα υπάρχοντά του στον προδοτικό ανιψιό του. Εδώ είναι η εκπληκτική ιστορία του πώς ένας άχαρος άχαρος γίνεται πλαστογράφος. Μια έξυπνη συνωμοσία για να μπλέξει τον Ahikar έχει ως αποτέλεσμα να καταδικαστεί σε θάνατο. Προφανώς το τέλος του Ahikar.
1 Έτσι είπε ο Haiqâr, και όταν τελείωσε αυτές τις προσταγές και τις παροιμίες στον Nadan, τον γιο της αδερφής του, φαντάστηκε ότι θα τα κρατούσε όλα, και δεν ήξερε ότι αντί γι' αυτό του έδειχνε κούραση, περιφρόνηση και κοροϊδία.
2 Στη συνέχεια, ο Haiqâr κάθισε στο σπίτι του και παρέδωσε στον Nadan όλα τα υπάρχοντά του, και τους σκλάβους, και τις υπηρέτριες, και τα άλογα, και τα βοοειδή, και ό,τι άλλο είχε αποκτήσει και είχε αποκτήσει. και η δύναμη της προσφοράς και της απαγόρευσης παρέμεινε στο χέρι του Ναντάν.
3 Και ο Χαϊκάρ καθόταν αναπαυόμενος στο σπίτι του, και κάθε τόσο ο Χαϊκάρ πήγαινε και έδινε τιμή στον βασιλιά και επέστρεφε σπίτι του.
4 Τώρα, όταν ο Nadan αντιλήφθηκε ότι η εξουσία της προσφοράς και της απαγόρευσης ήταν στο χέρι του, περιφρόνησε τη θέση του Haiqâr και τον χλεύασε, και άρχιζε να τον κατηγορεί όποτε εμφανιζόταν, λέγοντας: «Ο θείος μου ο Haiqâr είναι στη φυλή του. και δεν ξέρει τίποτα τώρα ».
5 Και άρχισε να δέρνει τους σκλάβους και τις υπηρέτριες, και να πουλάει τα άλογα και τις καμήλες και να είναι σπάταλος με όλα όσα είχε ο θείος του Haiqâr.
6 Και όταν ο Χαϊκάρ είδε ότι δεν είχε συμπόνια για τους υπηρέτες του ούτε για το σπιτικό του, σηκώθηκε και τον έδιωξε από το σπίτι του και έστειλε να ενημερώσει τον βασιλιά ότι είχε σκορπίσει τα υπάρχοντά του και την προμήθεια του.
7 Και ο βασιλιάς σηκώθηκε και κάλεσε τον Ναντάν και του είπε: «Ενώ ο Χαϊκάρ είναι υγιής, κανείς δεν θα εξουσιάζει τα αγαθά του, ούτε το σπιτικό του ούτε τα υπάρχοντά του».
8 Και το χέρι του Nadan σηκώθηκε από τον θείο του Haiqâr και από όλα τα αγαθά του, και εν τω μεταξύ δεν μπήκε ούτε έξω, ούτε τον χαιρέτησε.
9 Τότε ο Haiqâr τον μετανόησε για τον κόπο του με τον Nadan, τον γιο της αδερφής του, και συνέχισε να λυπάται πολύ.
10 Και ο Nadan είχε έναν μικρότερο αδερφό που ονομαζόταν Benuzârdân, οπότε ο Haiqâr τον πήρε στον εαυτό του στη θέση του Nadan, και τον μεγάλωσε και τον τίμησε με ύψιστη τιμή. Και του παρέδωσε όλα όσα είχε και τον έκανε διοικητή του σπιτιού του.
11 Τώρα, όταν ο Nadan κατάλαβε τι είχε συμβεί, τον έπιασε φθόνος και ζήλια, και άρχισε να παραπονιέται σε όλους όσους τον ρωτούσαν, και να κοροϊδεύει τον θείο του, τον Haiqâr, λέγοντας: «Ο θείος μου με έδιωξε από το σπίτι του και προτίμησε τον αδερφό μου από μένα, αλλά αν ο Ύψιστος Θεός μου δώσει τη δύναμη, θα φέρω πάνω του την ατυχία να σκοτωθεί».

12 Και ο Ναντάν συνέχισε να διαλογίζεται ως προς το εμπόδιο που θα μπορούσε να επινοήσει γι' αυτόν. Και μετά από λίγο ο Nadan το γύρισε στο μυαλό του, και έγραψε μια επιστολή στον Achish, γιο του Σάχη του Σοφού, βασιλιά της Περσίας, λέγοντας έτσι:
13 «Ειρήνη και υγεία και δύναμη και τιμή από τον Σενναχερίμ, τον βασιλιά της Ασσυρίας και τη Νινευή, και από τον βεζίρη του και τον γραμματέα του Χαϊκάρ σε σένα, ω μέγα βασιλιά! Ας υπάρχει πένα ανάμεσα σε σένα και σε μένα.
14 Και όταν φτάσει σε σένα αυτό το γράμμα, αν σηκωθείς και πας γρήγορα στην πεδιάδα της Νισρίν και στην Ασσυρία και στη Νινευή, θα σου παραδώσω το βασίλειο χωρίς πόλεμο και χωρίς μάχη».
15 Και έγραψε επίσης μια άλλη επιστολή στο όνομα του Haiqâr στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου. «Ας υπάρχει ειρήνη ανάμεσα σε σένα και σε μένα, ω ισχυρός βασιλιάς!
16 Αν τη στιγμή που θα φτάσει σε σένα αυτό το γράμμα, σηκωθείς και πας στην Ασσυρία και στη Νινευή στην πεδιάδα της Νισρίν, θα σου παραδώσω το βασίλειο χωρίς πόλεμο και χωρίς μάχη».
17 Και η γραφή του Nadan έμοιαζε με τη γραφή του θείου του Haiqâr.
18 Έπειτα δίπλωσε τα δύο γράμματα και τα σφράγισε με τη σφραγίδα του θείου του Haiqâr. βρίσκονταν ωστόσο στο παλάτι του βασιλιά.
19 Έπειτα πήγε και έγραψε επίσης μια επιστολή από τον βασιλιά στον θείο του Χαϊκάρ: «Ειρήνη και υγεία στον Βεζίρη μου, στον Γραμματέα μου, στον Καγκελάριο μου, Χαϊκάρ.
20 Ω Χαϊκάρ, όταν φτάσει σε σένα αυτό το γράμμα, συγκέντρωσε όλους τους στρατιώτες που είναι μαζί σου, και άφησέ τους να είναι τέλειοι σε ρούχα και σε αριθμό, και φέρε τους σε εμένα την πέμπτη μέρα στην πεδιάδα του Νισρίν.
21 Και όταν θα με δεις να έρθω προς το μέρος σου, βιάσου και κάνε τον στρατό να κινηθεί εναντίον μου ως εχθρός που θα πολεμήσει μαζί μου, γιατί έχω μαζί μου τους πρεσβευτές του Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου, για να δουν τη δύναμή μας στρατό και μπορεί να μας φοβούνται, γιατί είναι εχθροί μας και μας μισούν».
22 Έπειτα σφράγισε την επιστολή και την έστειλε στον Χαϊκάρ από έναν από τους υπηρέτες του βασιλιά. Και πήρε το άλλο γράμμα που είχε γράψει και το έδωσε στον βασιλιά και του το διάβασε και του έδειξε τη σφραγίδα.
23 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε αυτό που ήταν στην επιστολή, σαστίστηκε με μεγάλη αμηχανία και οργίστηκε με μια μεγάλη και σφοδρή οργή, και είπε: «Αχ, έδειξα τη σοφία μου! τι έκανα στον Haiqâr που έγραψε αυτά τα γράμματα στους εχθρούς μου; Είναι αυτή η ανταμοιβή μου από αυτόν για τα οφέλη μου προς αυτόν;».
24 Και ο Ναντάν του είπε: «Μη λυπάσαι, βασιλιά! ούτε να θυμώνεις, αλλά ας πάμε στην πεδιάδα του Νισρίν και ας δούμε αν η ιστορία είναι αληθινή ή όχι».
25 Τότε ο Ναντάν σηκώθηκε την πέμπτη μέρα και πήρε τον βασιλιά και τους στρατιώτες και τον βεζίρη, και πήγαν στην έρημο στην πεδιάδα της Νισρίν. Και ο βασιλιάς κοίταξε, και ιδού! Ο Χαϊκάρ και ο στρατός ήταν σε σειρά.
26 Και όταν ο Haiqâr είδε ότι ο βασιλιάς ήταν εκεί, πλησίασε και έκανε νόημα στον στρατό να κινηθεί σαν σε πόλεμο και να πολεμήσει κατά σειρά εναντίον του βασιλιά όπως είχε βρεθεί στην επιστολή, χωρίς να ξέρει για ποιο λάκκο είχε σκάψει ο Nadan αυτόν.
27 Και όταν ο βασιλιάς είδε την πράξη του Haiqâr τον έπιασε άγχος, τρόμος και αμηχανία, και οργίστηκε με μεγάλη οργή.
28 Και ο Ναντάν του είπε: Είδες, κύριέ μου, βασιλιά! τι έχει κάνει αυτός ο άθλιος; αλλά μην θυμώνεις και μη λυπάσαι ούτε πονάς, αλλά πήγαινε στο σπίτι σου και κάτσε στον θρόνο σου, και θα σου φέρω τον Χαϊκάρ δεμένο και δεμένο με αλυσίδες, και θα διώξω τον εχθρό σου από σένα χωρίς κόπο».
29 Και ο βασιλιάς επέστρεψε στον θρόνο του, οργισμένος για τον Χαϊκάρ, και δεν έκανε τίποτα γι' αυτόν. Και ο Nadan πήγε στον Haiqâr και του είπε: "W'allah, θείε μου! Ο βασιλιάς πραγματικά χαίρεται μαζί σου με μεγάλη χαρά και σε ευχαριστεί που έκανες αυτό που σε πρόσταξε.
30 Και τώρα με έστειλε σε σένα για να απολύσεις τους στρατιώτες στα καθήκοντά τους και να έρθεις κοντά του με τα χέρια σου δεμένα πίσω σου, και τα πόδια σου δεμένα με αλυσίδες, για να το δουν οι πρεσβευτές του Φαραώ, και να γίνει ο βασιλιάς φοβούνται αυτοί και ο βασιλιάς τους».
31 Τότε αποκρίθηκε ο Χαϊκάρ και είπε: «Το να ακούς σημαίνει υπακούς». Και σηκώθηκε αμέσως και έδεσε τα χέρια του πίσω του, και αλυσόδεσε τα πόδια του.
32 Και ο Ναντάν τον πήρε και πήγε μαζί του στον βασιλιά. Και όταν ο Χαϊκάρ μπήκε στην παρουσία του βασιλιά, προσκύνησε μπροστά του στο έδαφος, και ευχήθηκε δύναμη και αιώνια ζωή στον βασιλιά.
33 Τότε ο βασιλιάς είπε: «Ω Χαϊκάρ, Γραμματέα μου, Κυβερνήτης των υποθέσεων μου, Καγκελάριέ μου, άρχοντας του Κράτους μου, πες μου τι κακό σου έκανα που με ανταμείψες με αυτή την άσχημη πράξη».
34 Τότε του έδειξαν τα γράμματα στη γραφή του και με τη σφραγίδα του. Και όταν ο Haiqâr το είδε αυτό, τα μέλη του έτρεμαν και η γλώσσα του ήταν δεμένη αμέσως, και δεν μπορούσε να πει λέξη από φόβο. αλλά κρεμούσε το κεφάλι του προς τη γη και ήταν βουβός.
35 Και όταν ο βασιλιάς το είδε αυτό, ένιωσε σίγουρος ότι το πράγμα ήταν από αυτόν, και αμέσως σηκώθηκε και τους διέταξε να σκοτώσουν τον Χαϊκάρ και να του χτυπήσουν το λαιμό με το σπαθί έξω από την πόλη.
36 Τότε ο Nadan ούρλιαξε και είπε: «Ω Haiqâr, Ο blackface! τι σε ωφελεί ο διαλογισμός σου ή η δύναμή σου να κάνεις αυτή την πράξη στον βασιλιά;».
37 Έτσι λέει ο αφηγητής. Και το όνομα του ξιφομάχου ήταν Abu Samik. Και ο βασιλιάς του είπε: «Ω ξιφομάχος! σήκω, πήγαινε, κόψε τον λαιμό του Χαϊκάρ στην πόρτα του σπιτιού του και πέταξε το κεφάλι του από το σώμα του εκατό πήχεις».
38 Τότε ο Χαϊκάρ γονάτισε μπροστά στον βασιλιά και είπε: «Αφήστε τον κύριό μου τον βασιλιά να ζήσει για πάντα! Και αν θέλεις να με σκοτώσεις, ας εκπληρωθεί η επιθυμία σου. Και ξέρω ότι δεν είμαι ένοχος, αλλά ο

πονηρός πρέπει να δώσει λογαριασμό για την κακία του. παρόλα αυτά, ω, κύριε βασιλιά! Σε ικετεύω και για τη φιλία σου, άφησε τον ξιφομάχο να δώσει το σώμα μου στους δούλους μου, για να με θάψουν, και ας γίνει η δούλα σου θυσία».
39 Ο βασιλιάς σηκώθηκε και διέταξε τον ξιφομάχο να κάνει μαζί του σύμφωνα με την επιθυμία του.
40 Και διέταξε αμέσως τους υπηρέτες του να πάρουν τον Χαϊκάρ και τον ξιφομάχο και να πάνε μαζί του γυμνοί για να τον σκοτώσουν.
41 Και όταν ο Χαϊκάρ κατάλαβε με βεβαιότητα ότι επρόκειτο να σκοτωθεί, έστειλε στη γυναίκα του, και της είπε: Βγες έξω να με συναντήσεις, και ας είναι μαζί σου χίλιες νεαρές παρθένες, και να τις ντύσεις με πορφυρά φορέματα και μετάξι για να με κλάψουν πριν από το θάνατό μου.
42 Και ετοιμάστε τραπέζι για τον ξιφομάχο και για τους υπηρέτες του. Και ανακατέψτε άφθονο κρασί, για να πιουν».
43 Και έκανε όλα όσα της πρόσταξε. Και ήταν πολύ σοφή, έξυπνη και συνετή. Και ένωσε κάθε δυνατή ευγένεια και μάθηση.
44 Και όταν έφθασε ο στρατός του βασιλιά και του ξιφομάχου, βρήκαν το τραπέζι στρωμένο, και το κρασί και τα πολυτελή φαγητά, και άρχισαν να τρώνε και να πίνουν έως ότου φαγώθηκαν και μέθυσαν.
45 Τότε ο Χαϊκάρ πήρε τον ξιφία στην άκρη εκτός από την ομάδα και είπε: «Ω Αμπού Σαμίκ, δεν ξέρεις ότι όταν ο Σαρχαντούμ ο βασιλιάς, ο πατέρας του Σενναχερίμ, ήθελε να σε σκοτώσει, σε πήρα και σε έκρυψα σε ένα ορισμένο μέρος μέχρι ο θυμός του βασιλιά υποχώρησε και σε ζήτησε;
46 Και όταν σε έφερα μπροστά του, χάρηκε μαζί σου· και θυμήσου τώρα την καλοσύνη που σου έκανα.
47 Και ξέρω ότι ο βασιλιάς θα τον μετανοήσει για μένα και θα θυμώσει με μεγάλη οργή για την εκτέλεσή μου.
48 Διότι δεν είμαι ένοχος, και όταν θα με παρουσιάσεις ενώπιόν του στο παλάτι του, θα συναντήσεις μεγάλη τύχη, και να ξέρεις ότι ο Ναντάν ο γιος της αδερφής μου με εξαπάτησε και μου έκανε αυτή την κακή πράξη, και ο βασιλιάς θα μετανοήσει που με σκότωσε. και τώρα έχω ένα κελάρι στον κήπο του σπιτιού μου και κανείς δεν το ξέρει.
49 Κρύψτε με μέσα σε αυτό με τη γνώση της γυναίκας μου. Και έχω έναν σκλάβο στη φυλακή που του αξίζει να σκοτωθεί.
50 Βγάλτε τον έξω και ντύστε τον με τα ρούχα μου, και δώστε εντολή στους υπηρέτες όταν είναι μεθυσμένοι να τον σκοτώσουν. Δεν θα ξέρουν ποιον είναι που σκοτώνουν.
51 Και πέταξε το κεφάλι του εκατό πήχεις από το σώμα του, και δώσε το σώμα του στους δούλους μου για να το θάψουν. Και θα έχεις συγκεντρώσει έναν μεγάλο θησαυρό μαζί μου.
52 Και τότε ο ξιφομάχος έκανε όπως τον πρόσταξε ο Haiqâr, και πήγε στον βασιλιά και του είπε: «Το κεφάλι σου να ζήσει για πάντα!»
53 Τότε η γυναίκα του Haiqâr του άφηνε κάθε εβδομάδα στην κρυψώνα ό,τι του αρκούσε, και κανείς δεν το ήξερε παρά μόνο η ίδια.
54 Και η ιστορία αναφέρθηκε και επαναλήφθηκε και διαδόθηκε σε κάθε μέρος για το πώς ο Χαϊκάρ ο Σοφός είχε σκοτωθεί και πέθανε, και όλος ο λαός εκείνης της πόλης θρήνησε γι' αυτόν.
55 Και έκλαψαν και είπαν: «Αλίμονο σε σένα, ω Χάικαρ! και για τη μάθησή σου και την ευγένειά σου! Πόσο λυπηρό για σένα και για τις γνώσεις σου! Πού μπορεί να βρεθεί άλλος σαν εσένα; και πού μπορεί να υπάρχει ένας άνθρωπος τόσο έξυπνος, τόσο μορφωμένος, τόσο επιδέξιος στο να κυβερνά ώστε να μοιάζει με σένα, ώστε να μπορεί να καλύψει τη θέση σου;».
56 Αλλά ο βασιλιάς μετανόησε για τον Haiqâr, και η μετάνοιά του δεν τον ωφέλησε τίποτα.
57 Τότε φώναξε τον Ναντάν και του είπε: Πήγαινε και πάρε τους φίλους σου μαζί σου και κάνε θρήνο και κλάμα για τον θείο σου τον Χαϊκάρ, και θρήνησε γι' αυτόν όπως είναι το έθιμο, τιμώντας τη μνήμη του.
58 Όταν όμως ο Ναντάν, ο ανόητος, ο αδαής, ο σκληρόκαρδος, πήγε στο σπίτι του θείου του, ούτε έκλαψε ούτε λυπήθηκε ούτε θρήνησε, αλλά συγκέντρωσε άκαρδους και διαλυμένους ανθρώπους και άρχισε να φάει και να πιει.
59 Και ο Nadan άρχισε να αρπάζει τις υπηρέτριες και τους σκλάβους που ανήκαν στον Haiqâr, και τους έδεσε και τους βασάνισε και τους έριξε με έντονο τύλιγμα.
60 Και δεν σεβάστηκε τη γυναίκα του θείου του, αυτή που τον είχε μεγαλώσει σαν δικό της αγόρι, αλλά ήθελε να πέσει στην αμαρτία μαζί του.
61 Αλλά ο Χαϊκάρ είχε κοπεί στην κρυψώνα, και άκουσε το κλάμα των δούλων του και των γειτόνων του, και δόξασε τον Ύψιστο Θεό, τον Ελεήμονα, και ευχαριστούσε, και πάντα προσευχόταν και παρακαλούσε τον Ύψιστο Θεό .
62 Και ο ξιφομάχος ερχόταν από καιρό σε καιρό στο Haiqâr ενώ βρισκόταν στη μέση της κρυψώνας· και ο Haiqâr ερχόταν και τον παρακαλούσε. Και τον παρηγόρησε και του ευχήθηκε λύτρωση.
63 Και όταν αναφέρθηκε η ιστορία σε άλλες χώρες ότι ο Haiqâr ο Σοφός είχε σκοτωθεί, όλοι οι βασιλιάδες λυπήθηκαν και περιφρονούσαν τον βασιλιά Σενναχερίμ, και θρήνησαν για τον Haiqâr που λύνει αινίγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

«Τα αινίγματα της Σφίγγας». Τι πραγματικά συνέβη με τον Ahikar. Η επιστροφή του.
1 Και όταν ο βασιλιάς της Αιγύπτου φρόντισε να σκοτωθεί ο Χαϊκάρ, σηκώθηκε αμέσως και έγραψε μια επιστολή στον βασιλιά Σενναχερίμ, υπενθυμίζοντάς του την ειρήνη και την υγεία και τη δύναμη και την τιμή που επιθυμούμε ειδικά για σένα, τον αγαπημένο μου αδελφό, βασιλιά Σενναχερίμ.
2 Ήθελα να χτίσω ένα κάστρο ανάμεσα στον ουρανό και τη γη, και θέλω να μου στείλεις έναν σοφό, έξυπνο άνθρωπο από τον εαυτό σου για να μου το χτίσει και να μου απαντήσει σε όλες μου τις ερωτήσεις, και να έχω φόρους και τους τελωνειακούς δασμούς της Ασσυρίας για τρία χρόνια».

3 Έπειτα σφράγισε την επιστολή και την έστειλε στον Σεναχειρείμ.
4 Το πήρε και το διάβασε και το έδωσε στους βεζίρηδες του και στους ευγενείς του βασιλείου του, και αυτοί σαστίστηκαν και ντροπιάστηκαν, και οργίστηκε με μεγάλη οργή, και απορούσε πώς έπρεπε να ενεργήσει.
5 Τότε συγκέντρωσε τους γέροντες και τους λόγιους και τους σοφούς και τους φιλοσόφους, και τους μάντεις και τους αστρολόγους, και όλους όσους ήταν στη χώρα του, και τους διάβασε την επιστολή και τους είπε: Ποιος από εσάς θέλει να πάω στον Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου και να του απαντήσω στις ερωτήσεις του;».
6 Και του είπαν: «Κύριέ μας, βασιλιά! να ξέρεις ότι δεν υπάρχει κανένας στο βασίλειό σου που να γνωρίζει αυτά τα ζητήματα εκτός από τον Χαϊκάρ, τον βεζίρη και τον γραμματέα σου.
7 Αλλά εμείς, δεν έχουμε καμία επιδεξιότητα σε αυτό, εκτός και αν είναι ο Nadan, ο γιος της αδελφής του, γιατί του δίδαξε όλη του τη σοφία, τη μάθηση και τη γνώση. Φώναξέ τον κοντά σου, ίσως να λύσει αυτόν τον σκληρό κόμπο».
8 Τότε ο βασιλιάς κάλεσε τον Ναντάν και του είπε: «Κοίτα αυτό το γράμμα και κατάλαβε τι έχει». Και όταν ο Nadan το διάβασε, είπε, «Ω, άρχοντά μου! ποιος μπορεί να χτίσει ένα κάστρο ανάμεσα στον ουρανό και τη γη;».
9 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε την ομιλία του Nadan, λυπήθηκε με μεγάλη και οδυνηρή λύπη, και κατέβηκε από τον θρόνο του και κάθισε στις στάχτες, και άρχισε να κλαίει και να θρηνεί για τον Haiqâr.
10 Λέγοντας, «Ω θλίψη μου! Ο Haiqâr, που δεν ήξερες τα μυστικά και τους γρίφους! Αλίμονο για σένα, ω Χάικαρ! Ω δάσκαλε της χώρας μου και άρχοντα του βασιλείου μου, πού θα βρω το όμοιό σου; Ω Χαϊκάρ, δάσκαλε της χώρας μου, πού να απευθυνθώ για σένα; αλίμονο για σένα! πώς σε κατέστρεψα! και άκουσα την κουβέντα ενός ηλίθιου, ανίδεου αγοριού χωρίς γνώση, χωρίς θρησκεία, χωρίς ανδρισμό.
11 Α! και πάλι Αχ για τον εαυτό μου! ποιος μπορεί να μου σε δώσει μόνο για μια φορά ή να μου πει ότι ο Χαϊκάρ είναι ζωντανός; και θα του έδινα το μισό του βασιλείου μου.
12 Από πού είναι αυτό για μένα; Αχ, Haiqâr! για να σε δω μόνο για μια φορά, για να χορτάσω να σε κοιτάζω και να σε απολαμβάνω.
13 Α! Ω λύπη μου για σένα πάντα! Ω Haiqâr, πώς σε σκότωσα! και δεν έμεινα στην περίπτωσή σου μέχρι να δω το τέλος του θέματος».
14 Και ο βασιλιάς έκλαιγε νύχτα και μέρα. Τώρα, όταν ο ξιφομάχος είδε την οργή του βασιλιά και τη λύπη του για τον Χαϊκάρ, η καρδιά του μαλακώθηκε απέναντί του, και πλησίασε μπροστά του και του είπε:
15 «Κύριέ μου! πρόσταξε στους υπηρέτες σου να μου κόψουν το κεφάλι». Τότε ο βασιλιάς του είπε: «Αλίμονο σε σένα, Abu Samik, τι φταις;»
16 Και ο ξιφομάχος του είπε: «Κύριέ μου! κάθε σκλάβος που ενεργεί αντίθετα με τον λόγο του κυρίου του σκοτώνεται, κι εγώ ενήργησα αντίθετα με την εντολή σου».
17 Τότε ο βασιλιάς του είπε. «Αλίμονό σου, ω Αμπού Σαμίκ, τι έκανες αντίθετα με την εντολή μου;»
18 Και ο ξιφομάχος του είπε: «Κύριέ μου! με διέταξες να σκοτώσω τον Χαϊκάρ, και ήξερα ότι θα μετανοούσες γι' αυτόν, και ότι είχε αδικηθεί, και τον έκρυψα σε ένα συγκεκριμένο μέρος, και σκότωσα έναν από τους σκλάβους του, και τώρα είναι ασφαλής στο στέρνα, και αν με διατάξεις θα σου τον φέρω».
19 Και ο βασιλιάς του είπε. «Αλίμονό σου, ω Αμπού Σαμίκ! με κορόιδεψες και είμαι ο κύριός σου».
20 Και ο ξιφομάχος του είπε: Όχι, αλλά με τη ζωή του κεφαλιού σου, κύριέ μου! Ο Haiqâr είναι ασφαλής και ζωντανός».
21 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε αυτό το ρητό, ένιωσε σίγουρος για το θέμα, και το κεφάλι του κολύμπησε, και λιποθύμησε από χαρά, και τους πρόσταξε να φέρουν τον Χαϊκάρ.
22 Και είπε στον ξιφομάχο: «Ω έμπιστος υπηρέτης! αν ο λόγος σου είναι αληθινός, θα σε πλούτιζα και θα εξύψωσα την αξιοπρέπειά σου πάνω από αυτή όλων των φίλων σου».
23 Και ο ξιφομάχος προχώρησε αγαλλιασμένος ώσπου ήρθε στο σπίτι του Haiqâr. Και άνοιξε την πόρτα της κρυψώνας, και κατέβηκε και βρήκε τον Χαϊκάρ να κάθεται, να δοξάζει τον Θεό και να Τον ευχαριστεί.
24 Και του φώναξε, λέγοντας: «Ω Haiqâr, φέρνω τη μεγαλύτερη χαρά, ευτυχία και απόλαυση!»
25 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Τι είναι τα νέα, ω Αμπού Σαμίκ;» Και του είπε τα πάντα για τον Φαραώ από την αρχή μέχρι το τέλος. Μετά τον πήρε και πήγε στον βασιλιά.
26 Και όταν ο βασιλιάς τον κοίταξε, τον είδε σε κατάσταση έλλειψης, και ότι τα μαλλιά του είχαν μακρύνει σαν τα άγρια θηρία και τα νύχια του σαν νύχια αετού, και ότι το σώμα του ήταν βρώμικο από τη σκόνη, και το χρώμα του προσώπου του είχε αλλάξει και ξεθωριάσει και ήταν πλέον σαν στάχτη.
27 Και όταν τον είδε ο βασιλιάς, λυπήθηκε γι' αυτόν και σηκώθηκε αμέσως και τον αγκάλιασε και τον φίλησε, και έκλαψε πάνω του και είπε: «Δόξα τω Θεώ! που σε έφερε πίσω σε μένα».
28 Τότε τον παρηγόρησε και τον παρηγόρησε. Και έβγαλε το ιμάτιό του, και το φόρεσε στον ξιφομάχο, και ήταν πολύ ευγενικός μαζί του, και του έδωσε μεγάλο πλούτο, και ανάπαυσε τον Haiqâr.
29 Τότε ο Χαϊκάρ είπε στον βασιλιά: «Αφήστε τον κύριό μου τον βασιλιά να ζήσει για πάντα! Αυτές είναι οι πράξεις των παιδιών του κόσμου. Μου έχω μεγαλώσει ένα φοίνικα για να ακουμπήσω πάνω του, και έσκυψε στο πλάι και με πέταξε κάτω.
30 Αλλά, Κύριε μου! αφού εμφανίστηκα μπροστά σου, μην σε καταπιέζει! Και ο βασιλιάς του είπε: «Ευλογητός να είναι ο Θεός, που σου έδειξε έλεος, και ήξερε ότι αδικήθηκες, και σε έσωσε και σε έσωσε από τον φόνο.
31 Αλλά πήγαινε στο ζεστό μπάνιο, και ξύρισε το κεφάλι σου, και κόψε τα νύχια σου, και άλλαξε τα ρούχα σου, και διασκέδασε τον εαυτό σου για διάστημα σαράντα ημερών, για να κάνεις καλό στον εαυτό σου και να βελτιώσεις την κατάστασή σου και το χρώμα του προσώπου σου μπορεί να επιστρέψει σε σένα».

32 Τότε ο βασιλιάς έγδυσε το ακριβό ιμάτιό του και το φόρεσε στο Haiqâr, και ο Haiqâr ευχαρίστησε τον Θεό και προσκύνησε τον βασιλιά, και πήγε στην κατοικία του χαρούμενος και χαρούμενος, δοξάζοντας τον Ύψιστο Θεό.
33 Και οι άνθρωποι του σπιτικού του χάρηκαν μαζί του, και χάρηκαν και οι φίλοι του και όλοι όσοι άκουγαν ότι ήταν ζωντανός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Το γράμμα των «γρίφων» φαίνεται στον Αχικάρ. Τα αγόρια στους αετούς. Η πρώτη βόλτα με «αεροπλάνο». Πηγαίνετε στην Αίγυπτο. Ο Ahikar, το να είσαι άνθρωπος με σοφία έχει επίσης αίσθηση του χιούμορ. (Στίχος 27).
1 Και έκανε όπως τον πρόσταξε ο βασιλιάς, και ξεκουράστηκε για σαράντα ημέρες.
2 Έπειτα, ντύθηκε το πιο όμορφο φόρεμά του, και πήγε ιππεύοντας στον βασιλιά, με τους σκλάβους του πίσω του και μπροστά του, χαρούμενος και χαρούμενος.
3 Όταν όμως ο Nadan, ο γιος της αδερφής του κατάλαβε τι συνέβαινε, τον κυρίευσε φόβος και τρόμος, και σάστισε, χωρίς να ξέρει τι να κάνει.
4 Και όταν το είδε ο Χαϊκάρ, μπήκε μπροστά στον βασιλιά και τον χαιρέτησε, και εκείνος ανταπέδωσε τον χαιρετισμό, και τον έβαλε να καθίσει στο πλευρό του, λέγοντάς του:
«Ω αγαπητέ μου Haiqâr! δες αυτά τα γράμματα που μας έστειλε ο βασιλιάς της Αιγύπτου, αφού άκουσε ότι σκοτώθηκες.
5 Μας εξόργισαν και μας νίκησαν, και πολλοί από τους κατοίκους της χώρας μας κατέφυγαν στην Αίγυπτο από φόβο για τους φόρους που έστειλε ο βασιλιάς της Αιγύπτου για να απαιτήσει από εμάς.
6 Τότε ο Χαϊκάρ πήρε το γράμμα και το διάβασε και κατάλαβε το περιεχόμενό του.
7 Τότε είπε στον βασιλιά. «Μην θυμώνεις, άρχοντά μου! Θα πάω στην Αίγυπτο, και θα επιστρέψω τις απαντήσεις στον Φαραώ, και θα του επιδείξω αυτό το γράμμα, και θα του απαντήσω για τους φόρους, και θα στείλω πίσω όλους όσους έχουν τραπεί σε φυγή. και θα ντροπιάσω τους εχθρούς σου με τη βοήθεια του Υψίστου Θεού και για την Ευτυχία της βασιλείας σου».
8 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε αυτόν τον λόγο από τον Haiqâr, χάρηκε με μεγάλη χαρά, και η καρδιά του διευρύνθηκε και του έδειξε εύνοια.
9 Και ο Χαϊκάρ είπε στον βασιλιά: «Δώσε μου μια καθυστέρηση σαράντα ημερών για να σκεφτώ αυτό το ερώτημα και να το διαχειριστώ». Και ο βασιλιάς το επέτρεψε.
10 Και ο Χαϊκάρ πήγε στην κατοικία του, και διέταξε τους κυνηγούς να του πιάσουν δύο νεαρούς αετούς, και τους αιχμαλώτισαν και του τους έφεραν· και διέταξε τους υφαντές των σχοινιών να του πλέξουν δύο βαμβακερά καλώδια, το καθένα από αυτά. δύο χιλιάδες πήχεις μήκους, και έβαλε τους ξυλουργούς να φέρουν και τους διέταξε να φτιάξουν δύο μεγάλα κιβώτια, και έκαναν αυτό.
11 Έπειτα πήρε δύο μικρά παλικάρια, και περνούσε κάθε μέρα θυσίαζε αρνιά και τάιζε τους αετούς και τα αγόρια, και έβαζε τα αγόρια να καβαλήσουν στις πλάτες των αετών, και τα έδεσε με έναν σταθερό κόμπο και έδεσε το συρματόσχοινο στα πόδια από τους αετούς, και αφήστε τους να πετούν προς τα πάνω σιγά σιγά κάθε μέρα, σε απόσταση δέκα πήχεις, μέχρι να το συνηθίσουν και να μορφωθούν. Και σηκώθηκαν σε όλο το μήκος του σχοινιού μέχρι να φτάσουν στον ουρανό. τα αγόρια στην πλάτη τους. Μετά τα τράβηξε στον εαυτό του.
12 Και όταν ο Haiqâr είδε ότι η επιθυμία του εκπληρώθηκε, πρόσταξε στα αγόρια ότι, όταν θα τα σηκώσουν στον ουρανό, έπρεπε να φωνάξουν, λέγοντας:
13 «Φέρτε μας πηλό και πέτρα, για να χτίσουμε ένα κάστρο για τον βασιλιά Φαραώ, γιατί είμαστε αδρανείς».
14 Και ο Haiqâr δεν τελείωσε ποτέ την εκπαίδευσή τους και την άσκησή τους μέχρι να φτάσουν στο απόλυτο δυνατό σημείο (δεξιότητας).
15 Έπειτα, τους άφησε, πήγε στον βασιλιά και του είπε: «Κύριέ μου! το έργο τελείωσε σύμφωνα με την επιθυμία σου. Σήκω μαζί μου για να σου δείξω το θαύμα».
16 Έτσι, ο βασιλιάς ξεπήδησε και κάθισε με τον Haiqâr και πήγε σε ένα μεγάλο μέρος και έστειλε να φέρει τους αετούς και τα αγόρια, και ο Haiqâr τους έδεσε και τους άφησε στον αέρα σε όλο το μήκος των σχοινιών, και άρχισαν να φωνάζουν ως τους είχε διδάξει. Μετά τα τράβηξε στον εαυτό του και τα έβαλε στις θέσεις τους.
17 Και ο βασιλιάς και όσοι ήταν μαζί του θαύμασαν με μεγάλη κατάπληξη· και ο βασιλιάς φίλησε τον Χαϊκάρ ανάμεσα στα μάτια του και του είπε: Πήγαινε με ειρήνη, αγαπημένη μου! Ω καμάρι του βασιλείου μου! στην Αίγυπτο και απαντήστε στις ερωτήσεις του Φαραώ και νικήστε τον με τη δύναμη του Υψίστου Θεού».
18 Τότε τον αποχαιρέτησε, και πήρε τα στρατεύματά του και τον στρατό του, τους νέους και τους αετούς, και πήγε προς τις κατοικίες της Αιγύπτου. και όταν έφτασε, γύρισε προς τη χώρα του βασιλιά.
19 Και όταν ο λαός της Αιγύπτου έμαθε ότι ο Σενναχερίμ είχε στείλει έναν άνθρωπο από το Μυστικό του Συμβούλιο για να μιλήσει με τον Φαραώ και να απαντήσει στις ερωτήσεις του, μετέφεραν τα νέα στον βασιλιά Φαραώ, και αυτός έστειλε μια ομάδα μυστικών συμβούλων του για να τον φέρουν μπροστά του .
20 Και ήρθε και μπήκε στην παρουσία του Φαραώ, και προσκύνησε σε αυτόν, όπως αρμόζει να κάνουμε στους βασιλιάδες.
21 Και του είπε: «Κύριέ μου, βασιλιά! Ο βασιλιάς Σενναχερίμ σε χαιρετίζει με αφθονία ειρήνης και δύναμης και τιμής.
22 Και με έστειλε, που είμαι ένας από τους δούλους του, για να σου απαντήσω στις ερωτήσεις σου, και να εκπληρώσω όλη σου την επιθυμία· γιατί έστειλες να ζητήσει από τον κύριό μου τον βασιλιά έναν άνθρωπο που θα σου χτίσει ένα κάστρο ανάμεσα στα τον ουρανό και τη γη.
23 Και εγώ με τη βοήθεια του Ύψιστου Θεού και την ευγενική εύνοιά σου και τη δύναμη του κυρίου μου του βασιλιά θα το χτίσω για σένα όπως θέλεις.
24 Αλλά, κύριε μου, βασιλιά! αυτό που είπες σε αυτό για τους φόρους της Αιγύπτου για τρία χρόνια - τώρα η

σταθερότητα ενός βασιλείου είναι αυστηρή δικαιοσύνη, και αν κερδίσεις και το χέρι μου δεν έχει ικανότητα να σου απαντήσει, τότε ο κύριός μου ο βασιλιάς θα σου στείλει το φόρους που αναφέρατε.
25 Και αν σου έχω απαντήσει στις ερωτήσεις σου, θα σου απομείνει να στείλεις ό,τι ανέφερες στον κύριό μου τον βασιλιά».
26 Και όταν ο Φαραώ άκουσε αυτόν τον λόγο, απόρησε και μπερδεύτηκε από την ελευθερία της γλώσσας του και την ευχάριστη ομιλία του.
27 Και ο βασιλιάς Φαραώ του είπε: «Ω, άνθρωπε! ποιο είναι το όνομά σου; Και είπε: "Ο υπηρέτης σου είναι ο Abiqâm, και εγώ ένα μικρό μυρμήγκι από τα μυρμήγκια του βασιλιά Σενναχερίμ".
28 Και ο Φαραώ του είπε: "Δεν είχε ο κύριός σου κανένας υψηλότερης αξιοπρέπειας από σένα, που μου έστειλε ένα μυρμήγκι για να μου απαντήσει και να συνομιλήσει μαζί μου;"
29 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου, βασιλιά! Θα ήθελα στον Ύψιστο Θεό να εκπληρώσω ό,τι έχεις στο μυαλό σου, γιατί ο Θεός είναι με τους αδύναμους για να μπερδέψει τους δυνατούς».
30 Τότε ο Φαραώ διέταξε να ετοιμάσουν μια κατοικία για τον Αμπίκαμ και να του προμηθεύσουν προϊόντα, κρέας και ποτό και ό,τι χρειαζόταν.
31 Και όταν τελείωσε, τρεις μέρες αργότερα ο Φαραώ ντύθηκε πορφυρά και κόκκινα και κάθισε στον θρόνο του, και όλοι οι βεζίρηδες του και οι μεγιστάνες του βασιλείου του στέκονταν με σταυρωμένα τα χέρια, τα πόδια τους κοντά και τα κεφάλια σκυμμένα.
32 Και ο Φαραώ έστειλε να φέρει τον Αμπικάμ, και όταν τον παρουσίασαν, προσκύνησε μπροστά του και φίλησε το έδαφος μπροστά του.
33 Και ο βασιλιάς Φαραώ του είπε: «Ω Αμπικάμ, σε ποιον μοιάζω; και οι ευγενείς του βασιλείου μου, σε ποιον μοιάζουν;».
34 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου τον συγγενή, εσύ είσαι σαν το είδωλο Βελ, και οι ευγενείς του βασιλείου σου είναι σαν τους υπηρέτες του».
35 Αυτός του είπε: Πήγαινε και γύρνα εδώ αύριο. Έτσι ο Χαϊκάρ πήγε όπως τον είχε διατάξει ο βασιλιάς Φαραώ.
36 Και την επομένη ο Χαϊκάρ πήγε μπροστά στον Φαραώ, και προσκύνησε, και στάθηκε μπροστά στον βασιλιά. Και ο Φαραώ ήταν ντυμένος με κόκκινο χρώμα, και οι ευγενείς ήταν ντυμένοι στα λευκά.
37 Και ο Φαραώ του είπε: «Ω Αμπικάμ, σε ποιον μοιάζω; και οι ευγενείς του βασιλείου μου, σε ποιον μοιάζουν;».
38 Και ο Αμπίκαμ του είπε: «Κύριέ μου! είσαι σαν τον ήλιο και οι δούλοι σου σαν τις ακτίνες του». Και ο Φαραώ του είπε: Πήγαινε στην κατοικία σου και έλα εδώ αύριο.
39 Τότε ο Φαραώ διέταξε την Αυλή του να φορέσει κατάλευκα, και ο Φαραώ ντύθηκε όπως αυτοί και κάθισε στον θρόνο του, και τους πρόσταξε να φέρουν τον Χαϊκάρ. Και μπήκε και κάθισε μπροστά του.
40 Και ο Φαραώ του είπε: «Ω Αμπικάμ, σε ποιον μοιάζω; και οι ευγενείς μου, σε ποιον μοιάζουν;».
41 Και ο Αμπικάμ του είπε: «Κύριέ μου! είσαι σαν το φεγγάρι και οι ευγενείς σου σαν τους πλανήτες και τα αστέρια». Και ο Φαραώ του είπε: "Πήγαινε, και αύριο είσαι εδώ".
42 Τότε ο Φαραώ διέταξε τους υπηρέτες του να φορέσουν ρόμπες διαφόρων χρωμάτων, και ο Φαραώ φόρεσε ένα κόκκινο βελούδινο φόρεμα και κάθισε στον θρόνο του και τους πρόσταξε να φέρουν τον Αμπίκαμ. Και μπήκε και προσκύνησε μπροστά του.
43 Και είπε: «Ω Abiqâm, σε ποιον μοιάζω; και οι στρατοί μου, σε ποιον είναι σαν;». Και είπε: «Ω κύριέ μου! είσαι σαν τον μήνα Απρίλιο και οι στρατιές σου σαν τα λουλούδια του».
44 Και όταν το άκουσε ο βασιλιάς, χάρηκε με μεγάλη χαρά και είπε: «Ω Abiqâm! την πρώτη φορά με συγκρίνεις με το είδωλο Μπελ και τους ευγενείς μου με τους υπηρέτες του.
45 Και τη δεύτερη φορά με παρομοίασες με τον ήλιο, και τους ευγενείς μου με τις ηλιαχτίδες.
46 Και την τρίτη φορά με παρομοίασες με το φεγγάρι, και τους ευγενείς μου με τους πλανήτες και τα αστέρια.
47 Και την τέταρτη φορά με παρομοίασες με τον μήνα Απρίλιο, και τους ευγενείς μου με τα άνθη του. Αλλά τώρα, ω Abiqâm! πες μου, κύριέ σου, βασιλιά Σενναχερίμ, με ποιον μοιάζει; και οι ευγενείς του, σε ποιον μοιάζουν;».
48 Και ο Χαϊκάρ φώναξε με δυνατή φωνή και είπε: «Μακριά μου να αναφέρω τον κύριό μου τον βασιλιά και να κάθεσαι στον θρόνο σου. Αλλά σήκω στα πόδια σου για να σου πω με ποιον μοιάζει ο κύριός μου ο βασιλιάς και με ποιους είναι οι ευγενείς του».
49 Και ο Φαραώ μπερδεύτηκε από την ελευθερία της γλώσσας του και την τόλμη του να απαντήσει. Τότε ο Φαραώ σηκώθηκε από τον θρόνο του, στάθηκε μπροστά στον Χαϊκάρ, και του είπε: «Πες μου τώρα, για να δω με ποιον μοιάζει ο κύριός σου ο βασιλιάς, και οι ευγενείς του, με τους οποίους μοιάζουν».
50 Και ο Haiqâr του είπε: «Ο κύριός μου είναι ο Θεός του ουρανού, και οι ευγενείς του είναι οι αστραπές και οι βροντές, και όταν θέλει οι άνεμοι φυσούν και η βροχή πέφτει.
51 Και διατάζει τη βροντή, και φωτίζει και βρέχει, και κρατά τον ήλιο, και δεν δίνει το φως του, και το φεγγάρι και τα αστέρια, και δεν κάνουν κύκλους.
52 Και διατάζει την τρικυμία, και φυσά και πέφτει η βροχή και πατάει τον Απρίλη και καταστρέφει τα λουλούδια και τα σπίτια του».
53 Και όταν ο Φαραώ άκουσε αυτόν τον λόγο, σάστισε πολύ και οργίστηκε με μεγάλη οργή, και του είπε: «Ω, άνθρωπε! πες μου την αλήθεια και πες μου ποιος είσαι πραγματικά».
54 Και του είπε την αλήθεια. «Είμαι ο Haiqâr ο γραμματέας, ο μεγαλύτερος από τους μυστικούς συμβούλους του βασιλιά Σενναχερίμ, και είμαι ο βεζίρης του και ο κυβερνήτης του βασιλείου του και ο καγκελάριος του».
55 Και εκείνος του είπε: «Είπες την αλήθεια σε αυτό το ρητό. Αλλά έχουμε ακούσει για τον Haiqâr, ότι ο βασιλιάς Σενναχερίμ τον σκότωσε, αλλά φαίνεται να είσαι ζωντανός και καλά».

56 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Ναι, έτσι έγινε, αλλά δόξα στον Θεό, που γνωρίζει τι είναι κρυμμένο, γιατί ο κύριός μου ο βασιλιάς διέταξε να με σκοτώσουν, και πίστεψε στον λόγο των ασεβών, αλλά ο Κύριος απελευθέρωσε εμένα, και ευλογημένος είναι αυτός που εμπιστεύεται σε Αυτόν».
57 Και ο Φαραώ είπε στον Haiqâr: «Πήγαινε, και αύριο είσαι εδώ, και πες μου μια λέξη που δεν έχω ακούσει ποτέ από τους ευγενείς μου ούτε από τους ανθρώπους του βασιλείου μου και της χώρας μου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Το τέχνασμα πετυχαίνει. Ο Ahikar απαντά σε κάθε ερώτηση του Φαραώ. Τα αγόρια στους αετούς είναι το αποκορύφωμα της ημέρας. Το πνεύμα, που τόσο σπάνια βρίσκεται στις αρχαίες Γραφές, αποκαλύπτεται στους στίχους 34-45.
1 Και ο Χαϊκάρ πήγε στην κατοικία του, και έγραψε ένα γράμμα, λέγοντας σε αυτό σχετικά:
2 Από τον βασιλιά της Ασσυρίας Σενναχερίμ. και η Νινευή στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου.
3 «Ειρήνη σε σένα, αδελφέ μου! και αυτό που σου κάνουμε γνωστό με αυτό είναι ότι ένας αδελφός έχει ανάγκη τον αδελφό του και βασιλιάδες ο ένας για τον άλλον, και η ελπίδα μου από σένα είναι να μου δανείσεις εννιακόσια τάλαντα χρυσό, γιατί το χρειάζομαι για τον τροφοδοσία του μερικούς από τους στρατιώτες, για να τους τα ξοδέψω. Και μετά από λίγο θα σου το στείλω ».
4 Έπειτα δίπλωσε το γράμμα και το παρουσίασε την επόμενη στον Φαραώ.
5 Και όταν το είδε, σάστισε και του είπε: «Αλήθεια δεν έχω ακούσει ποτέ από κανέναν κάτι σαν αυτή τη γλώσσα».
6 Τότε ο Χαϊκάρ του είπε: «Αλήθεια αυτό είναι ένα χρέος που έχεις στον κύριό μου τον βασιλιά».
7 Και ο Φαραώ το δέχτηκε αυτό, λέγοντας: «Ω Χαϊκάρ, είναι σαν εσένα που είσαι έντιμος στην υπηρεσία των βασιλιάδων.
8 Ευλογητός ο Θεός που σε έκανε τέλειο στη σοφία και σε στόλισε με φιλοσοφία και γνώση.
9 Και τώρα, ω Χαϊκάρ, μένει αυτό που επιθυμούμε από σένα, να χτίσεις ως ένα κάστρο ανάμεσα στον ουρανό και τη γη».
10 Τότε είπε ο Χαϊκάρ: «Το να ακούς σημαίνει υπακούς. Θα σου χτίσω ένα κάστρο σύμφωνα με την επιθυμία και την επιλογή σου. αλλά, κύριέ μου, μας ετοιμάζω ασβέστη και πέτρα και πηλό και εργάτες, και έχω επιδέξιους οικοδόμους που θα χτίσουν για σένα όπως θέλεις».
11 Και ο βασιλιάς του ετοίμασε όλα αυτά, και πήγαν σε ένα μεγάλο μέρος. Και ο Haiqâr και τα αγόρια του ήρθαν σε αυτό, και πήρε τους αετούς και τους νεαρούς άνδρες μαζί του. και ο βασιλιάς και όλοι οι ευγενείς του πήγαν και όλη η πόλη συγκεντρώθηκε, για να δουν τι θα έκανε ο Χαϊκάρ.
12 Τότε ο Χαϊκάρ άφησε τους αετούς από τα κουτιά, και έδεσε τους νεαρούς στην πλάτη τους, και έδεσε τα σχοινιά στα πόδια των αετών και τους άφησε να πάνε στον αέρα. Και ανέβηκαν ψηλά, ώσπου έμειναν μεταξύ ουρανού και γης.
13 Και τα αγόρια άρχισαν να φωνάζουν, λέγοντας: "Φέρτε τούβλα, φέρτε πηλό, για να χτίσουμε το κάστρο του βασιλιά, γιατί μένουμε αδρανείς!"
14 Και το πλήθος ήταν έκπληκτο και σαστισμένο, και απορούσε. Και ο βασιλιάς και οι ευγενείς του αναρωτήθηκαν.
15 Και ο Χαϊκάρ και οι υπηρέτες του άρχισαν να χτυπούν τους εργάτες, και φώναξαν για τα στρατεύματα του βασιλιά, λέγοντάς τους: «Φέρτε στους έμπειρους εργάτες ό,τι θέλουν και μην τους εμποδίζετε από τη δουλειά τους».
16 Και ο βασιλιάς του είπε: «Είσαι τρελός. ποιος μπορεί να φέρει κάτι σε αυτή την απόσταση;».
17 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου! πώς θα χτίσουμε ένα κάστρο στον αέρα; και αν ο κύριός μου ο βασιλιάς ήταν εδώ, θα είχε χτίσει πολλά κάστρα σε μια μέρα».
18 Και ο Φαραώ του είπε: «Πήγαινε, ω Χάικαρ, στην κατοικία σου και ξεκουράσου, γιατί εγκαταλείψαμε την κατασκευή του κάστρου, και αύριο έλα σε μένα».
19 Τότε ο Χαϊκάρ πήγε στην κατοικία του και την επόμενη εμφανίστηκε στον Φαραώ. Και ο Φαραώ είπε: «Ω Χάικαρ, τι νέα υπάρχει για το άλογο του κυρίου σου; γιατί όταν γειτονεύει στη χώρα της Ασσυρίας και της Νινευή, και οι φοράδες μας ακούσουν τη φωνή του, ρίχνουν τα μικρά τους».
20 Και όταν ο Haiqâr άκουσε αυτόν τον λόγο, πήγε και πήρε μια γάτα, και την έδεσε και άρχισε να τη μαστιγώνει με ένα βίαιο μαστίγωμα μέχρι που το άκουσαν οι Αιγύπτιοι, και πήγαν και το είπαν στον βασιλιά.
21 Και ο Φαραώ έστειλε να φέρει τον Χαϊκάρ, και του είπε: "Ω Χάικαρ, γιατί μαστιγώνεις έτσι και χτυπάς αυτό το άλαλο θηρίο;"
22 Και ο Χαϊκάρ του είπε, κύριέ μου, ο βασιλιάς! όντως μου έκανε μια άσχημη πράξη, και της άξιζε αυτό το χτύπημα και το μαστίγωμα, γιατί ο κύριός μου ο βασιλιάς Σενναχερίμ μου είχε δώσει ένα ωραίο πετεινό, και είχε δυνατή αληθινή φωνή και ήξερε τις ώρες της ημέρας και της νύχτας.
23 Και η γάτα σηκώθηκε αυτή τη νύχτα, έκοψε το κεφάλι της και έφυγε, και εξαιτίας αυτής της πράξης της έδωσα αυτό το χτύπημα».
24 Και ο Φαραώ του είπε: «Ω Χαϊκάρ, βλέπω από όλα αυτά ότι γερνάς και βρίσκεσαι στη φυλή σου, γιατί ανάμεσα στην Αίγυπτο και τη Νινευή υπάρχουν εξήντα οκτώ παρασάνγκ, και πώς πήγε αυτή τη νύχτα και έκοψε το κεφάλι του κόκορα σου και να γυρίσεις;».
25 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου! αν υπήρχε τέτοια απόσταση μεταξύ της Αιγύπτου και της Νινευή, πώς θα μπορούσαν να ακούσουν οι φοράδες σου όταν το άλογο του κυρίου μου του βασιλιά γελάει και ρίχνει τα μικρά τους; και πώς μπορούσε η φωνή του αλόγου να φτάσει στην Αίγυπτο;».
26 Και όταν το άκουσε ο Φαραώ, ήξερε ότι ο Χαϊκάρ είχε απαντήσει στις ερωτήσεις του.
27 Και ο Φαραώ είπε: «Ω Χαϊκάρ, θέλω να μου κάνεις σχοινιά από την άμμο της θάλασσας».

28 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου, βασιλιά, πρόσταξε να μου φέρουν ένα σκοινί από το θησαυροφυλάκιο για να φτιάξω ένα σαν αυτό».
29 Τότε ο Haiqâr πήγε στο πίσω μέρος του σπιτιού, και τρύπησε στην τραχιά ακτή της θάλασσας, και πήρε μια χούφτα άμμο στο χέρι του, άμμο θάλασσας, και όταν ο ήλιος ανέτειλε, και εισχώρησε στις τρύπες, απλώθηκε η άμμος στον ήλιο ώσπου έγινε σαν υφασμένη σαν σχοινιά.
30 Και ο Haiqâr είπε: «Δώσε εντολή στους υπηρέτες σου να πάρουν αυτά τα σχοινιά, και όποτε το θελήσεις, θα σου υφάσω μερικά σαν αυτά».
31 Και ο Φαραώ είπε: «Ω Χαίκαρ, έχουμε μια μυλόπετρα εδώ και έχει σπάσει και θέλω να τη ράψεις».
32 Τότε ο Haiqâr το κοίταξε και βρήκε άλλη πέτρα.
33 Και είπε στον Φαραώ «Κύριέ μου! Είμαι ξένος: και δεν έχω εργαλείο για ράψιμο.
34 Αλλά θέλω να δώσεις εντολή στους πιστούς σου τσαγκάρηδες να κόψουν σουβήλια από αυτή την πέτρα, για να ράψω αυτή τη μυλόπετρα».
35 Τότε ο Φαραώ και όλοι οι ευγενείς του γέλασαν. Και είπε: «Ευλογητός ο Ύψιστος Θεός, που σου έδωσε αυτή την εξυπνάδα και τη γνώση».
36 Και όταν ο Φαραώ είδε ότι ο Χαϊκάρ τον είχε νικήσει, και του ανταπέδωσε τις απαντήσεις του, αμέσως ενθουσιάστηκε και τους διέταξε να του μαζέψουν φόρους τριών ετών και να τους φέρουν στη Χαϊκάρ.
37 Και έγδυσε τα ράσα του και τα φόρεσε στον Χαϊκάρ, και στους στρατιώτες του και στους υπηρέτες του, και του έδωσε τα έξοδα του ταξιδιού του.
38 Και του είπε: Πήγαινε με ειρήνη, δύναμη του κυρίου του και καμάρι των Γιατρών του! έχετε κανέναν από τους Σουλτάνους σαν εσάς; Δώσε τους χαιρετισμούς μου στον κύριό σου, τον βασιλιά Σενναχερίμ, και πες του πώς του στείλαμε δώρα, γιατί οι βασιλιάδες είναι ικανοποιημένοι με λίγα».
39 Τότε ο Χαϊκάρ σηκώθηκε και φίλησε τα χέρια του βασιλιά Φαραώ και φίλησε το έδαφος μπροστά του, και του ευχήθηκε δύναμη και συνέχεια, και αφθονία στο θησαυροφυλάκιό του, και του είπε: «Κύριέ μου! Επιθυμώ από σένα να μην μείνει κανένας συμπατριώτης μας στην Αίγυπτο».
40 Και σηκώθηκε ο Φαραώ και έστειλε κήρυκες για να διακηρύξουν στους δρόμους της Αιγύπτου ότι κανένας από τον λαό της Ασσυρίας ή της Νινευή δεν έπρεπε να παραμείνει στη γη της Αιγύπτου, αλλά να πάνε με τον Χαϊκάρ.
41 Τότε ο Χαϊκάρ πήγε και πήρε άδεια από τον βασιλιά Φαραώ, και ταξίδεψε, αναζητώντας τη γη της Ασσυρίας και τη Νινευή. και είχε μερικούς θησαυρούς και πολλά πλούτη.
42 Και όταν έφτασε η είδηση στον βασιλιά Σενναχερίμ ότι ερχόταν ο Χαϊκάρ, βγήκε να τον συναντήσει και χάρηκε γι' αυτόν πολύ με μεγάλη χαρά και τον αγκάλιασε και τον φίλησε και του είπε: «Καλώς ήρθες στο σπίτι: Ω συγγενή! Ο αδελφός μου Haiqâr, η δύναμη του βασιλείου μου και η υπερηφάνεια του βασιλείου μου.
43 Ζήτα τι θα ήθελες από μένα, ακόμα κι αν θέλεις το μισό του βασιλείου μου και των υπαρχόντων μου».
44 Τότε ο Χαϊκάρ του είπε: «Κύριέ μου, βασιλιά, ζήσε για πάντα! Δείξε εύνοια, κύριε βασιλιά! στον Abu Samik στη θέση μου, γιατί η ζωή μου ήταν στα χέρια του Θεού και στα δικά του».
45 Τότε είπε ο Σενναχερίμ ο βασιλιάς: «Τιμή σου, αγαπημένη μου Χαϊκάρ! Θα κάνω τον σταθμό του Abu Samik τον ξιφομάχο ψηλότερα από όλους τους μυστικούς μου συμβούλους και τους αγαπημένους μου».
46 Τότε ο βασιλιάς άρχισε να τον ρωτάει πώς τα είχε με τον Φαραώ από την πρώτη του άφιξη έως ότου έφυγε από την παρουσία του, και πώς είχε απαντήσει σε όλες του τις ερωτήσεις και πώς είχε λάβει τους φόρους από αυτόν και τις αλλαγές του ενδύματος και των δώρων.
47 Και ο Σενναχερίμ ο βασιλιάς χάρηκε με μεγάλη χαρά, και είπε στον Χαϊκάρ: «Πάρε ό,τι θα ήθελες να έχεις από αυτό το φόρο, γιατί όλα είναι μέσα στα χέρια σου».
48 Και ο Haiqâr mid: «Ας ζήσει ο βασιλιάς για πάντα! Δεν επιθυμώ τίποτε άλλο παρά την ασφάλεια του κυρίου μου του βασιλιά και τη συνέχιση του μεγαλείου του.
49 Κύριε μου! τι μπορώ να κάνω με τον πλούτο και τα παρόμοια; αλλά αν θέλεις να μου δείξεις εύνοια, δώσε μου τον Ναντάν, τον γιο της αδερφής μου, για να τον ανταποδώσω για ό,τι μου έκανε, και να μου δώσεις το αίμα του και να με κρατήσω αθώο γι' αυτό».
50 Και ο Σενναχερίμ ο βασιλιάς είπε: «Πάρε τον, σου τον έδωσα». Και ο Haiqâr πήρε τον Nadan, τον γιο της αδερφής του, και του έδεσε τα χέρια με σιδερένιες αλυσίδες, και τον πήγε στην κατοικία του, και του έβαλε ένα βαρύ δεσμό στα πόδια, και το έδεσε με έναν σφιχτό κόμπο, και αφού τον έδεσε έτσι τον έριξε σε ένα σκοτεινό δωμάτιο, δίπλα στον χώρο αποχώρησης, και διόρισε τον Νεμπου-χάλ ως φρουρό πάνω του για να του δίνει ένα καρβέλι ψωμί και λίγο νερό κάθε μέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Οι παραβολές του Ahikar στις οποίες ολοκληρώνει την εκπαίδευση των ανιψιών του. Εντυπωσιακές παρομοιώσεις. Ο Ahikar αποκαλεί το αγόρι γραφικά ονόματα. Εδώ τελειώνει η ιστορία του Ahikar.
1 Και όποτε ο Haiqâr έμπαινε ή έβγαινε, επέπληξε τον Nadan, τον γιο της αδελφής του, λέγοντάς του με σύνεση:
2 «Ω Nadan, αγόρι μου! Σου έκανα ό,τι είναι καλό και ευγενικό και με αντάμειψες για αυτό με ό,τι είναι άσχημο και κακό και με φόνο.
3 «Ω γιε μου! λέγεται στις παροιμίες: Όποιος δεν ακούει με το αυτί του, θα τον κάνουν να ακούει με το λαιμό του».
4 Και ο Ναντάν είπε: "Για ποιο λόγο θυμώνεις μαζί μου;"
5 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Επειδή σε μεγάλωσα, και σε δίδαξα, και σε έδωσα τιμή και σεβασμό και σε έκανα μεγάλο, και σε μεγάλωσα με τον καλύτερο τρόπο αναπαραγωγής, και σε κάθισα στη θέση μου για να γίνεις κληρονόμος μου στον κόσμο, και μου φέρθηκες με φόνο και μου ανταπέδωσες την καταστροφή μου.
6 Αλλά ο Κύριος ήξερε ότι αδικήθηκα, και με έσωσε από το σκεύασμα που μου είχες ορίσει, γιατί ο Κύριος

θεραπεύει τις συντετριμμένες καρδιές και εμποδίζει τους φθονερούς και τους αγέρωχους.
7 Ω αγόρι μου! ήσουν για μένα σαν τον σκορπιό που όταν χτυπάει στον ορείχαλκο, τον τρυπάει.
8 Ω αγόρι μου! είσαι σαν τη γαζέλα που έτρωγε τις ρίζες της τρέλας, και με πρόσθεσε σήμερα και αύριο θα μαυρίσουν κρύβονται στις ρίζες μου».
9 Ω αγόρι μου! Έχεις πάει σε ποιος είδε τον σύντροφό του γυμνό στην ψυχρή εποχή του χειμώνα. και πήρε κρύο νερό και του έριξε.
10 Ω αγόρι μου! ήσουν για μένα σαν άνθρωπος που πήρε μια πέτρα και την πέταξε στον ουρανό για να λιθοβολήσει τον Κύριό του με αυτήν. Και η πέτρα δεν χτύπησε, και δεν έφτασε αρκετά ψηλά, αλλά έγινε αιτία ενοχής και αμαρτίας.
11 Ω αγόρι μου! αν με είχες τιμήσει και σεβαστείς και είχες ακούσει τα λόγια μου, θα ήσουν ο κληρονόμος μου και θα βασίλευες στις κυριαρχίες μου.
12 Ω γιε μου! να ξέρεις ότι αν η ουρά του σκύλου ή του χοίρου ήταν δέκα πήχεις, δεν θα πλησίαζε την αξία του αλόγου ακόμα κι αν ήταν σαν μετάξι.
13 Ω αγόρι μου! Σκέφτηκα ότι θα ήσουν ο κληρονόμος μου στον θάνατό μου. κι εσύ από τον φθόνο σου και την αυθάδειά σου ήθελες να με σκοτώσεις. Αλλά ο Κύριος με ελευθέρωσε από την πονηριά σου.
14 Ω γιε μου! Ήσουν για μένα σαν παγίδα που ήταν στημένη στην κοπριά, και ήρθε ένα σπουργίτι και βρήκε την παγίδα στημένη. Και το σπουργίτι είπε στην παγίδα: "Τι κάνεις εδώ;" Είπε η παγίδα, «Προσεύχομαι εδώ στον Θεό».
15 Και ο κορυδαλλός τον ρώτησε επίσης: «Ποιο είναι το κομμάτι ξύλου που κρατάς;» Είπε η παγίδα, «Αυτή είναι μια νεαρή βελανιδιά στην οποία ακουμπάω την ώρα της προσευχής».
16 Είπε ο κορυδαλλός: «Και τι είναι αυτό στο στόμα σου;» Είπε η παγίδα: «Αυτό είναι ψωμί και τρόφιμα που κουβαλάω για όλους τους πεινασμένους και τους φτωχούς που έρχονται κοντά μου».
17 Είπε ο κορυδαλλός: «Τώρα, λοιπόν, μπορώ να βγω μπροστά και να φάω, γιατί πεινάω;» Και η παγίδα του είπε: «Έλα μπροστά». Και ο κορυδαλλός πλησίασε για να φάει.
18 Αλλά η παγίδα ξεπήδησε και έπιασε τον κορυδαλλό από το λαιμό του.
19 Και ο κορυδαλλός απάντησε και είπε στην παγίδα: «Αν αυτό είναι το ψωμί σου για τον πεινασμένο, ο Θεός δεν δέχεται την ελεημοσύνη σου και τις καλές πράξεις σου.
20 Και αν αυτή είναι η νηστεία και οι προσευχές σου, ο Θεός δεν δέχεται από σένα ούτε τη νηστεία σου ούτε την προσευχή σου, και ο Θεός δεν θα τελειοποιήσει ό,τι είναι καλό για σένα».
21 Ω αγόρι μου! Ήσουν για μένα (σαν) ένα λιοντάρι που έκανε φίλους με έναν γάιδαρο, και ο γάιδαρος συνέχισε να περπατά μπροστά στο λιοντάρι για λίγο. και μια μέρα το λιοντάρι φύτρωσε πάνω στο γαϊδούρι και τον έφαγε.
22 Ω αγόρι μου! ήσουν για μένα σαν τσιγάρο στο σιτάρι, γιατί δεν κάνει καλό σε τίποτα, αλλά χαλάει το σιτάρι και το ροκανίζει.
23 Ω αγόρι μου! ήσουν σαν άνθρωπος που έσπειρε δέκα μέτρα σιτάρι, και όταν ήταν η ώρα του τρύγου, σηκώθηκε και το θέρισε, και το συγκέντρωσε, και το αλώνισε, και το μόχθησε στο έπακρο, και αποδείχτηκε ότι ήταν δέκα μέτρα, και ο κύριός του του είπε: "Ω, τεμπέλης! δεν μεγάλωσες και δεν συρρικνώθηκες."
24 Ω αγόρι μου! ήσουν για μένα σαν την πέρδικα που την είχαν ρίξει στο δίχτυ, και δεν μπορούσε να σωθεί, αλλά φώναξε τις πέρδικες, να τις ρίξει μαζί της στο δίχτυ.
25 Ω γιε μου! Ήσουν σε μένα σαν το σκυλί που κρύωνε και μπήκε στο σπίτι του αγγειοπλάστη να ζεσταθεί.
26 Και όταν ζεστάθηκε, άρχισε να τους γαβγίζει, και το έδιωξαν και το χτυπούσαν, για να μην τους δαγκώσει.
27 Ω γιε μου! ήσουν για μένα σαν το γουρούνι που μπήκε στο ζεστό μπάνιο με ποιοτικούς ανθρώπους, και όταν βγήκε από το ζεστό μπάνιο, είδε μια βρώμικη τρύπα και κατέβηκε και κυλιόταν μέσα της.
28 Ω γιε μου! ήσουν για μένα σαν το κατσίκι που ενώθηκε με τους συντρόφους του στο δρόμο τους για τη θυσία, και δεν μπόρεσε να σωθεί.
29 Ω αγόρι μου! ο σκύλος που δεν τρέφεται από το κυνήγι του γίνεται τροφή για τις μύγες.
30 Ω γιε μου! το χέρι που δεν κοπιάζει και δεν οργώνει και (που) είναι άπληστο και πονηρό, θα κοπεί από τον ώμο του.
31 Ω γιε μου! το μάτι στο οποίο δεν φαίνεται φως, τα κοράκια θα το μαζέψουν και θα το ξεριζώσουν.
32 Ω αγόρι μου! ήσουν για μένα σαν ένα δέντρο του οποίου τα κλαδιά έκοβαν, και τους είπε: «Αν κάτι από εμένα δεν ήταν στα χέρια σας, αληθώς δεν θα μπορούσατε να με κόψετε».
33 Ω αγόρι μου! είσαι σαν τη γάτα στην οποία είπαν: «Άσε τις κλοπές μέχρι να σου φτιάξουμε μια αλυσίδα από χρυσό και να σε ταΐσουμε με ζάχαρη και αμύγδαλα».
34 Και είπε: «Δεν ξεχνώ την τέχνη του πατέρα μου και της μητέρας μου».
35 Ω γιε μου! ήσουν σαν το φίδι που καβάλα πάνω σε ένα αγκάθι όταν ήταν στη μέση ενός ποταμού, και ένας λύκος τους είδε και είπε: «Καταρία πάνω σε κακία, και όποιος είναι πιο άτακτος από αυτούς ας τους κατευθύνει και τους δύο».
36 Και το φίδι είπε στον λύκο: «Τα αρνιά και τα κατσίκια και τα πρόβατα που έφαγες όλη σου τη ζωή, θα τα επιστρέψεις στους πατέρες τους και στους γονείς τους ή όχι;»
37 Ο λύκος είπε: «Όχι». Και το φίδι του είπε: «Νομίζω ότι μετά από μένα είσαι ο χειρότερος από εμάς».
38 Ω αγόρι μου! Σε τάισα με καλό φαγητό και δεν με τάισες ξερό ψωμί.
39 Ω αγόρι μου! Σου έδωσα ζαχαρούχο νερό. ποτό και καλό σιρόπι, και δεν μου έδωσες νερό από το πηγάδι να πιω.
40 Ω αγόρι μου! Σε δίδαξα, και σε μεγάλωσα, και μου έσκαψες κρυψώνα και με έκρυψες.
41 Ω αγόρι μου! Σε μεγάλωσα με την καλύτερη ανατροφή και σε εκπαίδευσα σαν ψηλό κέδρο. και με έστριψες και με λύγισες.

42 Ω αγόρι μου! Ήλπιζα για σένα να μου χτίσεις ένα οχυρωμένο κάστρο, ώστε να κρυφτώ από τους εχθρούς μου μέσα σε αυτό, και έγινες για μένα σαν κάποιος που θαφτεί στα βάθη της γης. αλλά ο Κύριος με λυπήθηκε και με ελευθέρωσε από την πονηριά σου.
43 Ω αγόρι μου! Σου ευχήθηκα καλά, και με αντάμειψες με κακία και μίσος, και τώρα θα έσκιζα τα μάτια σου και θα σου έκανα τροφή για τα σκυλιά, θα έκοβα τη γλώσσα σου και θα σου έβγαζα το κεφάλι με την κόψη του σπαθιού. και να σε ανταποδώσει για τις αποτρόπαιες πράξεις σου».
44 Και όταν ο Nadan άκουσε αυτόν τον λόγο από τον θείο του Haiqâr, είπε: «Ω θείε μου! Αντιμετώπισέ μου σύμφωνα με τη γνώση σου, και συγχώρεσε μου τις αμαρτίες μου, γιατί ποιος είναι εκεί που αμάρτησε όπως εγώ, ή ποιος είναι εκεί που συγχωρεί όπως εσύ;
45 Δέξου με, θείε μου! Τώρα θα υπηρετήσω στο σπίτι σου, θα περιποιηθώ τα άλογά σου, θα σκουπίσω την κοπριά των βοοειδών σου και θα ταΐσω τα πρόβατά σου, γιατί εγώ είμαι ο πονηρός και εσύ είσαι ο δίκαιος· εγώ ο ένοχος και εσύ ο συγχωρείς».
46 Και ο Χαϊκάρ του είπε: «Ω αγόρι μου! είσαι σαν το δέντρο που ήταν άκαρπο δίπλα στο νερό, και ο αφέντης του δεν το έκοψε, και του είπε: «Πάρε με σε άλλο μέρος, κι αν δεν φέρω καρπό, κόψε με».
47 Και ο κύριός του του είπε: «Εσύ που είσαι δίπλα στο νερό δεν έχεις καρποφορήσει, πώς θα καρποφορήσεις όταν είσαι σε άλλο μέρος;»
48 Ω αγόρι μου! τα γηρατειά του αετού είναι καλύτερα από τα νιάτα του κορακιού.
49 Ω αγόρι μου! είπαν στον λύκο: «Φύγε μακριά από τα πρόβατα μήπως σε βλάψει η σκόνη τους». Και ο λύκος είπε: «Τα κατακάθια από το πρόβειο γάλα κάνουν καλό στα μάτια μου».
50 Ω αγόρι μου! έβαλαν τον λύκο να πάει σχολείο για να μάθει να διαβάζει και του είπαν: «Πες Α, Β». Είπε: "Αρνί και κατσίκι στο κουδούνι μου"
51 Ω αγόρι μου! άφησαν τον γάιδαρο στο τραπέζι και έπεσε, και άρχισε να κυλιέται στη σκόνη και ένας είπε: «Αφήστε τον να κυλήσει, γιατί είναι στη φύση του, δεν θα αλλάξει.
52 Ω αγόρι μου! έχει επιβεβαιωθεί το ρητό που λέει: «Αν γεννήσεις αγόρι, αποκάλεσε το γιο σου, και αν μεγαλώσεις αγόρι, αποκάλεσε το δούλο σου».
53 Ω αγόρι μου! Αυτός που κάνει καλό θα συναντήσει το καλό. και όποιος κάνει το κακό θα συναντήσει το κακό, γιατί ο Κύριος ανταποδίδει τον άνθρωπο σύμφωνα με το μέτρο του έργου του.
54 Ω αγόρι μου! τι να σου πω περισσότερο από αυτά τα λόγια; γιατί ο Κύριος γνωρίζει τι είναι κρυμμένο, και γνωρίζει τα μυστήρια και τα μυστικά.
55 Και θα σε ανταποδώσει και θα κρίνει, ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και θα σε ανταμείψει σύμφωνα με την έρημό σου».
56 Και όταν ο Nadan άκουσε αυτή την ομιλία από τον θείο του Haiqâr, πρήστηκε αμέσως και έγινε σαν φουσκωμένη κύστη.
57 Και πρήστηκαν τα μέλη του και τα πόδια του και τα πόδια του και τα πλευρά του, και σχίστηκε και η κοιλιά του έσπασε και τα σπλάχνα του σκορπίστηκαν, και χάθηκε και πέθανε.
58 Και το τελευταίο του τέλος ήταν η καταστροφή, και πήγε στην κόλαση. Γιατί αυτός που σκάβει λάκκο για τον αδελφό του, θα πέσει μέσα σε αυτόν. και αυτός που στήνει παγίδες θα πιαστεί σε αυτές.
59 Αυτό συνέβη και (τι) βρήκαμε για την ιστορία του Haiqâr, και δόξα στον Θεό για πάντα. Αμήν και ειρήνη.
60 Αυτό το χρονικό τελείωσε με τη βοήθεια του Θεού, ας υψωθεί! Αμήν, Αμήν, Αμήν.